

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2019/877,**20. mai 2019,****millega muudetakse määrust (EL) nr 806/2014 seoses krediidasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapiitalseerimisvõimega****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpannga arvamust ⁽¹⁾,võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Finantsstabiilsuse nõukogu avaldas 9. novembril 2015 kogu kahjumikatmisvõime tingimused („kogu kahjumikatmisvõime standard“), mille G20 kinnitas 2015. aasta novembris. Kogu kahjumikatmisvõime standardi eesmärk on tagada, et globaalsetel süsteemselt olulistel pankadel, millele liidu õigusraamistik osutatakse kui globaalsetele süsteemselt olulistele ettevõtjatele, oleks vajalik kahjumikatmis- ja rekapiitalseerimisvõime, mis aitaks tagada, et kriisilahenduse käigus ja vahetult pärast seda oleks nimetatud krediidasutustel ja investeerimisühingutel võimalik jätkata kriitiliste funktsioonide täitmist, ilma et seataks ohtu maksumaksjate vahendeid ehk avaliku sektori vahendeid ega finantsstabiilsust. Komisjon võttis 24. novembri 2015. aasta teatises „Pangandusliidu väljakujundamise poole“ omale kohustuse esitada seadusandlik ettepanek 2016. aasta lõpuks, et kogu kahjumikatmisvõime standardi saaks rakendada liidu õiguses rahvusvaheliselt kokkulepitud tähtajaks 2019. aastaks.
- (2) Liidu õiguses kogu kahjumikatmisvõime standardi rakendamisel tuleb arvesse võtta kehtivat krediidasutuse- või investeerimisühingupõhist omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet, mida kohaldatakse kõigi liidus asutatud krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes ning samuti mis tahes muu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL ⁽⁴⁾ kohaldamisalas oleva ettevõtja suhtes. Kuna nii kogu kahjumikatmisvõime standardi kui ka omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude eesmärk on sama, st tagada, et liidus asutatud krediidasutustel ja investeerimisühingutel ning ettevõtjatel on piisav kahjumikatmis- ja rekapiitalseerimisvõime, peaksid mõlemad nõuded kuuluma ühtsesse raamistikku ja seal teineteist täiendama. Praktikas tähendab see, et globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul tuleks kogu kahjumikatmisvõime ühtne miinimumtase kehtestada liidu õigusloomes, muutes Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust

⁽¹⁾ ELT C 34, 31.1.2018, lk 17.⁽²⁾ ELT C 209, 30.6.2017, lk 36.⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 16. aprilli 2019. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 14. mai 2019. aasta otsus.⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

(EL) nr 575/2013, ⁽⁵⁾ samas kui krediidasutuse- või investeerimisühingupõhine lisand globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul ja krediidasutuse- või investeerimisühingupõhine nõue muude kui globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul (omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue) tuleks kehtestada direktiivi 2014/59/EL ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 806/2014 ⁽⁶⁾ sihipärase muutmise teel.

Käesoleva määrusega muudetud määruse (EL) nr 806/2014 sätteid, mis käsitlevad krediidasutuste ja investeerimisühingute ning ettevõtjate kahjumikatmis- ja rekapiitalseerimisvõimet, tuleks kohaldada määruse (EL) nr 575/2013 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL ⁽⁷⁾ ja direktiivi 2014/59/EL sätetega sidusal viisil.

- (3) Ühtses kriisilahenduskorras osalevates liikmesriikides ühtsete õigusnormide puudumine seoses kogu kahjumikatmisvõime standardi rakendamisega tekitab täiendavaid kulusid ja õiguskindlusetust ning teeb kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kasutamise piiriüleste krediidasutuste ja investeerimisühingute ning ettevõtjate puhul keerulisemaks. Samuti tekitab liidu ühtsete õigusnormide puudumine siseturul konkurentsimoonutusi, kuna krediidasutuste ja investeerimisühingute ning ettevõtjate kulud seoses kehtivate nõuete ja kogu kahjumikatmisvõime standardi järgimisega võivad ühtses kriisilahenduskorras osalevate liikmesriikide lõikes märkimisväärselt erineda. Seepärast tuleb kõnealused takistused siseturu toimimiselt kõrvaldada ja vältida konkurentsimoonutusi, mis on tingitud kogu kahjumikatmisvõime standardi rakendamise ühtsete õigusnormide puudumisest. Sellest tulenevalt on käesoleva määruse asjakohane õiguslik alus Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 114.
- (4) Kooskõlas kogu kahjumikatmisvõime standardiga tuleks määruses (EL) nr 806/2014 jätkata nii ühe isiku suhtes kriisilahenduse algatamise strateegia kui ka mitme isiku suhtes kriisilahenduse algatamise strateegia tunnustamist. Ühe isiku suhtes kriisilahenduse algatamise strateegia puhul kohaldatakse kriisilahendust üksnes ühe konsolideerimisgrupi ettevõtja (tavaliselt emaetevõtja) suhtes, samas kui teiste konsolideerimisgrupi ettevõtjate (tavaliselt tegutsevad tütareetevõtjad) suhtes kriisilahendust ei kohaldata ning nende kahjum ja rekapiitalseerimise vajadus kantakse üle ettevõtjale, kelle suhtes kriisilahendust kohaldatakse. Mitme isiku suhtes kriisilahenduse algatamise strateegia puhul võidakse kriisilahendust kohaldada ühe või mitme konsolideerimisgrupi ettevõtja suhtes. Soovitav kriisilahendusstrateegia tulemuslikuks kohaldamiseks tuleb selgelt kindlaks määrata kriisilahendusmenetlusega hõlmatavad ettevõtjad („kriisilahendussubjektid“), st ettevõtjad, kelle suhtes võidakse kohaldada kriisilahenduse meetmeid, ja nende tütareetevõtjad („kriisilahenduse konsolideerimisgrupid“). Selline kindlaksmääramine on oluline, et määrata kindlaks selliste kahjumikatmis- ja rekapiitalseerimisvõime õigusnormide kohaldamise tasand, mida krediidasutused ja investeerimisühingud ning ettevõtjad peaksid järgima. Seepärast tuleb kehtestada mõisted „kriisilahendussubjekt“ ja „kriisilahenduse konsolideerimisgrupp“ ning muuta määrust (EL) nr 806/2014 seoses konsolideerimisgruppide kriisilahenduse kavandamisega, et näha sõnaselgelt ette, et Ühtne Kriisilahendusnõukogu („kriisilahendusnõukogu“) peab konsolideerimisgrupi raames kindlaks määrama kriisilahendussubjektid ja kriisilahenduse konsolideerimisgrupi ning võtma piisavalt arvesse konsolideerimisgrupi raames kavandatud meetmete mõju, et tagada tulemuslik konsolideerimisgrupi kriisilahendus.
- (5) Kriisilahendusnõukogu peaks tagama, et krediidasutustel ja investeerimisühingutel ning ettevõtjatel oleks piisav kahjumikatmis- ja rekapiitalseerimisvõime, et tagada kriisilahenduse korral kahjumi sujuv ja kiire katmine ning ettevõtja rekapiitalseerimine, nii et selle mõju maksumaksjatele ja finantsstabiilsusele oleks võimalikult väike. See tuleks saavutada sellega, et krediidasutused ja investeerimisühingud täidavad määruses (EL) nr 806/2014 sätestatud krediidasutuse- või investeerimisühingupõhist omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet.
- (6) Selleks et viia krediidasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapiitalseerimisvõimet mõõtvad nimetajad kooskõlla kogu kahjumikatmisvõime standardi nimetajatega, tuleks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet väljendada protsendina asjaomase krediidasutuse, investeerimisühingu või ettevõtja koguriskipositsioonist ja koguriskipositsiooni näitajast ning krediidasutused, investeerimisühingud või ettevõtjad peaksid mõlemast indikaatorist tulenevaid tasemeid järgima samaaegselt.

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtses kriisilahenduskorra ja ühtses kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1).

⁽⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

- (7) Et tagada liidus asutatud krediidasutustele, investeerimisühingutele ning ettevõtjatele võrdsed tingimused, sealhulgas ülemaailmsel tasandil, peaksid omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks vajalike teiseandavate kohustuste kõlblikkuskriteeriumid olema kooskõlas määruses (EL) nr 575/2013 kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõude puhul sätestatud kriteeriumidega, kuid arvesse tuleks võtta käesoleva määrusega ette nähtud täiendavaid kohandusi ja nõudeid. Eelkõige peaksid teatavad tuletisinstrumenti tunnustega võlainstrumentid, nagu teatavad struktureeritud väärtpaperid, olema teatud tingimustel omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks kõlblikud sel määral, mil neil on lõpptähtajal tagasimaksmisele kuuluv fikseeritud või suurenev põhisumma, mis on ette teada, samas kui nimetatud tuletisinstrumenti tunnusega on seotud üksnes täiendav tootlus, mis sõltub alusvara tulemustest. Pidades silmas neid tingimusi, oodatakse kõnealustelt võlainstrumentidelt kriisilahenduse korral väga head kahjumikatmisvõimet ja hõlpsat teiseandavust. Kui krediidasutustel, investeerimisühingutel või ettevõtjatel on omavahendite nõuet ületavad omavahendid, ei peaks see asjaolu iseenesest mõjutama omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kindlaksmääramise otsuseid. Lisaks peaks krediidasutustel, investeerimisühingutel ja ettevõtjatel olema omavahenditega võimalik täita mis tahes osa oma omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudest.
- (8) Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks kasutatavad kohustused hõlmavad põhimõtteliselt kõiki kohustusi, mis tulenevad eelisõiguseeta võlausaldajate tagamata nõuetest (allutamata kohustused), välja arvatud juhul, kui need ei vasta käesolevas määruses sätestatud konkreetsetele kõlblikkuskriteeriumidele. Krediidasutuste ja investeerimisühingute ning ettevõtjate kriisilahenduskõlblikkuse suurendamiseks kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi tõhusa kasutamise teel peaks kriisilahendusnõukogul olema võimalik nõuda, et omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue täidetakse omavahendite ja muude allutatud kohustustega, eelkõige juhul, kui on selged märgid, et kohustuste ja nõudeõiguste teisendamises osalevad võlausaldajad kannavad kriisilahenduse käigus suuremat kahjumit, kui nad oleksid muidu kandnud tavalises maksejõuetusmenetluses. Kriisilahendusnõukogu peaks hindama vajadust nõuda krediidasutustelt ja investeerimisühingutelt ning ettevõtjalt, et nad täidaksid omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude omavahendite ja muude allutatud kohustustega, juhul kui kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamisest välja jäetud kohustuste summa saavutab omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude seisukohast kõlblikke kohustusi sisaldavas kohustuste klassis teatava künnise. Krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid täitma omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudeid omavahendite ja muude allutatud kohustustega ulatuses, mis on vajalik, et võlausaldajad ei kannaks suuremat kahjumit, kui nad oleksid muidu kandnud tavalises maksejõuetusmenetluses.
- (9) Kriisilahendusnõukogu nõutav võlainstrumentide allutamine omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude jaoks ei tohiks mõjutada võimalust osaliselt täita kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõue allutamata võlainstrumentidega vastavalt määrusele (EL) nr 575/2013 kooskõlas kogu kahjumikatmisvõime standardiga. Globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate kriisilahendussubjektide puhul või kriisilahendussubjektide puhul, kes kuuluvad kriisilahenduse konsolideerimisgruppi, kelle varade maht on suurem kui 100 miljardit eurot (tipp-pangad), ja nende kriisilahendussubjektide puhul, kes kuuluvad kriisilahenduse konsolideerimisgruppi, kelle varade maht on väiksem kui 100 miljardit eurot, ning kes liikmesriigi kriisilahendusasutuse hinnangul võivad põhjustada maksejõuetuse korral süsteemse riski, peaks kriisilahendusnõukogul, võttes arvesse hoiuste suurt osakaalu, võlainstrumentide puudumist rahastamismudelil, piiratud juurdepääsu kõlblike kohustuste kapitaliturgudele ning tuginemist esimese taseme põhiomavahenditele omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks, olema võimalik nõuda, et see osa omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudest, mis võrdub käesoleva määrusega muudetud määruse (EL) 806/2014 artikli 27 lõikes 7 osutatud kahjumi katmise ja rekapiitalseerimise tasemega, täidetakse omavahendite ja muude allutatud kohustustega, sealhulgas omavahenditega, mida kasutatakse direktiivis 2013/36/EL sätestatud kombineeritud puhvri nõude täitmiseks.
- (10) Kriisilahendussubjekti taotlusel peaks kriisilahendusnõukogul olema võimalik vähendada omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude seda osa, mis tuleb täita omavahendite ja muude allutatud kohustustega määral, mis vastab määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõude suhtes sama määruse artikli 72b lõikes 3 lubatud vähendamismääradele. Proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt peaks kriisilahendusnõukogul olema võimalik nõuda, et omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue täidetakse omavahendite ja muude allutatud kohustustega sellises ulatuses, et krediidasutustel ja investeerimisühingutel ning ettevõtjatel lasuvast kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõude standardi, omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude ja kui see on kohaldatav, siis direktiivi 2013/36/EL kohase kombineeritud puhvri nõude täitmise kohustusest tuleneva omavahendite ja kõlblike kohustuste kirjetena nõutava allutamise üldine tase ei ületaks suuremat kahest järgmisest tasemest: käesoleva määrusega muudetud määruse (EL) nr 806/2014 artikli 27 lõikes 7 osutatud kahjumi katmise ja rekapiitalseerimise tase või käesolevas määruses esitatud esimese ja teise samba usaldatavusnõuetel ja kombineeritud puhvri nõudel põhineva valemil saadud tase.
- (11) Teatavate tipp-pankade puhul peaks kriisilahendusnõukogu enda kaalutavatel tingimustel piirama allutatuse miinimumnõude teatava tasemega, võttes ühtlasi arvesse võimalikku riski mõjutada ebaproportsionaalselt nende krediidasutuste või investeerimisühingute ärimudelit. Selline piiramine ei tohiks mõjutada võimalust seada

allutatuse nõue teise samba raames selle samba puhul kehtivatel tingimustel kõrgemale nimetatud tasemest, tuginedes alternatiivsetele kriteeriumidele, nagu kriisilahenduskõlblikkust pärssivad asjaolud, kriisilahendusstrateegia teostatavus ja usaldusväärsus või krediidasutuse või investeerimisühingu riskitase.

- (12) Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue peaks võimaldama krediidasutustel ja investeerimisühingutel ning ettevõtjatel kanda olenevalt olukorrast kas kriisilahendusest või jätkusuutmatusest oodatava kahjumi ja rekapiitalseerida krediidasutus, investeerimisühing või ettevõtja pärast kriisilahenduse kavas ette nähtud meetmete rakendamist või kriisilahenduse konsolideerimisgrupi kriisilahendust. Kriisilahendusnõukogu peaks enda poolt valitud kriisilahendusstrateegia alusel asjakohaselt põhjendama omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude taset ning peaks selle taseme põhjendamatu viivitusega läbi vaatama, et võtta arvesse võimalikke muutusi direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud nõude tasemes. Põhimõtteliselt peaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude tase moodustama järgmise kahe komponendi summa: kriisilahendusest oodatava kahjumi summa, mis vastab krediidasutuse ja investeerimisühingu või ettevõtja omavahendite nõuetele, ning rekapiitalseerimise summa, mis võimaldab krediidasutusel ja investeerimisühingul või ettevõtjal pärast kriisilahendust või pärast allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist täita omavahendite nõudeid, nii et ta võiks jätkata oma tegevust kooskõlas valitud kriisilahendusstrateegiaga. Kriisilahendusnõukogu peaks rekapiitalseerimise summat alla- või ülespoole kohandama, et võtta arvesse võimalikke muutusi kriisilahenduse kavas ette nähtud meetmetest tulenevalt.
- (13) Kriisilahendusnõukogul peaks olema võimalik rekapiitalseerimise summat suurendada, et tagada turu piisav usaldus krediidasutuse ja investeerimisühingu või ettevõtja vastu pärast kriisilahenduse kavas ette nähtud meetmete rakendamist. Nõutav turuusalduse puhvri tase peaks võimaldama krediidasutusel, investeerimisühingul või ettevõtjal jätkuvalt täita kohasel ajavahemikul tegevusloa tingimusi, sealhulgas katta pärast kriisilahendust tema tegevuse restruktureerimisega seotud kulud, ja säilitada piisava turuusalduse. Turuusalduse puhver tuleks kehtestada lähtuvalt direktiivi 2013/36/EL kohasest kombineeritud puhvri nõude osast. Kriisilahendusnõukogu peaks kohandama turuusalduse puhvri taset allapoole, kui madalam tase on turu piisava usalduse tagamiseks piisav, või kohandama seda ülespoole, kui kõrgemat taset on vaja selle tagamiseks, et pärast kriisilahenduse kavas ette nähtud meetmete võtmist täidab ettevõtja asjakohasel ajavahemikul jätkuvalt tegevusloa tingimusi ja säilitab piisava turuusalduse.
- (14) Kriisilahendusnõukogu peaks kooskõlas komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2016/1075⁽⁸⁾ analüüsima konkreetse krediidasutuse, investeerimisühingu või ettevõtja omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude instrumentide investoribaasi. Juhul kui märkimisväärne osa krediidasutuse, investeerimisühingu või ettevõtja omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude instrumentidest on selliste jaeinvestorite valduses, kellele ei ole pruugitud anda sobivalt märku asjakohastest riskidest, võib see asjaolu ise kriisilahenduskõlblikkust pärssida. Samas juhul, kui suur osa krediidasutuse, investeerimisühingu või ettevõtja omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude instrumentidest on teiste krediidasutuste, investeerimisühingute või ettevõtjate valduses, võib allahindamise või konverteerimise süsteemne mõju samuti kriisilahenduskõlblikkust pärssida. Juhul kui kriisilahendusnõukogu tuvastab teatava investoribaasi suuruse või laadi tõttu kriisilahenduskõlblikkust pärssiva asjaolu, peaks tal olema võimalik soovitada krediidasutusel, investeerimisühingul või ettevõtjal selle pärssiva asjaoluga tegeleda.
- (15) Globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate kriisilahenduskõlblikkuse suurendamiseks peaks kriisilahendusnõukogul olema õigus kehtestada sellistele ettevõtjatele lisaks määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõudele krediidasutuse- või investeerimisühingupõhine omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue. Kõnealune krediidasutuse- või investeerimisühingupõhine omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue tuleks kehtestada juhul, kui kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõue ei ole piisav globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate kahjumi katmiseks ja rekapiitalseerimiseks valitud kriisilahendusstrateegia kohaselt.
- (16) Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kehtestamisel peaks kriisilahendusnõukogu arvesse võtma krediidasutuse, investeerimisühingu või ettevõtja süsteemset olulisust ja tema maksejõuetuse võimalikku negatiivset mõju finantsstabiilsusele. Kriisilahendusnõukogu peaks arvesse võtma vajadust tagada võrdsed

⁽⁸⁾ Komisjoni 23. märtsi 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2016/1075, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks finantsseisundi taastamise kavade, kriisilahenduse kavade ja konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavade sisu, miinimumkriteeriumid, mille alusel peab pädev asutus finantsseisundi taastamise kavu ja konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kavu hindama, konsolideerimisgrupi finantsstabiilsuse andmise tingimused, sõltumatute hindajate suhtes kohaldatavad nõuded, allahindamise ja konverteerimise õiguse lepingukohane tunnustamine, teavitamisnõuete ja peatamisteate menetlused ja sisu ning kriisilahenduse kolleegiumide tegevus (ELT L 184, 8.7.2016, lk 1).

tingimused globaalsetele süsteemselt olulistele ettevõtjatele ning muudele võrreldavatele osalevates liikmesriikides süsteemselt olulistele ettevõtjatele. Seega ei tohiks selliste krediidasutuste, investeerimisühingute või ettevõtjate omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue, kes ei ole globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad, kuid kes on osalevates liikmesriikides süsteemselt pea sama olulised nagu globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad, ebaproportsionaalselt erineda tavapäraselt globaalsetele süsteemselt olulistele ettevõtjatele kehtestatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude tasemest ja ülesehitusest.

- (17) Kooskõlas määrusega (EL) nr 575/2013 tuleks kriisilahendussubjektidena käsitatavate krediidasutuste, investeerimisühingute ja ettevõtjate suhtes kohaldada omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet üksnes konsolideeritud kriisilahenduse konsolideerimisgrupi tasandil. See tähendab, et kriisilahendussubjektid peaksid olema kohustatud emiteerima konsolideerimisgrupivälisele kolmandast isikust võlausaldajatele omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks kõlblikke instrumente ja kirjeid, mida teisendatakse juhul, kui kriisilahendussubjekti suhtes algatatakse kriisilahendusmenetlus.
- (18) Krediidasutused, investeerimisühingud või ettevõtjad, kes ei ole kriisilahendussubjektid, peaksid järgima omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet individuaalselt. Kõnealuste krediidasutuste, investeerimisühingute või ettevõtjate kahjumi katmise ja rekapiitalseerimise vajadused peaksid üldiselt katma nendega seotud kriisilahendussubjektid, kes peaksid otse või kaudselt omandama kõnealuste krediidasutuste, investeerimisühingute või ettevõtjate emiteeritud omavahenditesse kuuluvad instrumendid ja kõlblike kohustuste instrumendid ning hindama need alla või konverteerima omandiõiguse instrumentideks, kui kõnealused krediidasutused, investeerimisühingud või ettevõtjad ei ole enam elujõulised. Seega tuleks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet, mida kohaldatakse krediidasutuste, investeerimisühingute või ettevõtjate suhtes, kes ei ole kriisilahendussubjektid, kohaldada koos ja kooskõlas kriisilahendussubjektide suhtes kohaldatavate nõuetega. See peaks võimaldama kriisilahendusnõukogul viia kriisilahenduse konsolideerimisgrupi kriisilahendusmenetlus lõpule ilma, et oleks vaja algatada kriisilahendusmenetlust tema teatavate tütarettevõtjate suhtes, ja seega vältida võimalikku häirivat mõju turule. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamine krediidasutuste, investeerimisühingute või ettevõtjate suhtes, kes ei ole kriisilahendussubjektid, peaks olema kooskõlas valitud kriisilahendusstrateegiaga. Eelkõige ei tohiks see pärast krediidasutuste, investeerimisühingute või ettevõtjate rekapiitalseerimist muuta asjaomaste krediidasutuste, investeerimisühingute või ettevõtjate ning nende kriisilahenduse konsolideerimisgrupi omandisuhet.
- (19) Kui kriisilahendussubjekt või emаетtevõtja ning selle tütarettevõtjad on asutatud samas liikmesriigis ning on sama kriisilahenduse konsolideerimisgrupi osa, peaks kriisilahendusnõukogul olema võimalik loobuda omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamisest nende tütarettevõtjate suhtes, kes ei ole kriisilahendussubjektid, või lubada neil täita omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue emаетtevõtja ja tütarettevõtjate vaheliste tagatud garantiidega, mille võib aktiveerida juhul, kui on täidetud ajastustingimused, mis on samaväärsed nendega, mis võimaldavad kõlblike kohustuste allahindamist või konverteerimist. Garantii aluseks olev tagatisvara peaks olema üllikviidne ning selle turu- ja krediidirisk peaks olema minimaalne.
- (20) Määruses (EL) nr 575/2013 on sätestatud, et pädevatel asutustel on võimalik loobuda teatavate maksevõimet ja likviidsust käsitlevate nõuete kohaldamisest krediidasutuste suhtes, kes on püsivalt seotud keskasutusega („kooperatiivsed võrgustikud“), juhul kui on täidetud teatavad eritingimused. Et võtta arvesse selliste kooperatiivsete võrgustike eripära, peaks kriisilahendusnõukogul olema samuti võimalik loobuda selliste krediidasutuste ja keskasutuse suhtes omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamisest määruse (EL) nr 575/2013 tingimustega sarnastel tingimustel, juhul kui krediidasutus ja keskasutus on asutatud samas liikmesriigis. Samuti peaks kriisilahendusnõukogul olema võimalik käsitada kriisilahenduse eeltingimuste hindamisel krediidasutusi ja keskasutust tervikuna, olenevalt solidaarsusmehhanismi elementidest. Kriisilahendusnõukogul peaks olema võimalik tagada, et kriisilahenduse konsolideerimisgrupp kui tervik täidab välise omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude eri viisil, olenevalt iga konsolideerimisgrupi solidaarsusmehhanismi eripärast, võttes arvesse nende ettevõtjate kõlblike kohustusi, kellelt kriisilahendusnõukogu nõuab, et nad emiteeriksid kooskõlas kriisilahenduse kavaga kriisilahenduse konsolideerimisgrupi väliselt omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude jaoks kõlblikke instrumente.
- (21) Pädevad asutused, riigisisised kriisilahendusasutused ja kriisilahendusnõukogu peaksid nõuetekohaselt tegelema kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõude ning omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude rikkumisega ja võtma selle suhtes parandusmeetmeid. Kuna kõnealuste nõuete rikkumine võib krediidasutuse, investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkust pärssida, tuleks lühendada kriisilahenduskõlblikkust pärssivate asjaolude kõrvaldamise kehtivat menetlust, et nõuete rikkumisega saaks otstarbekalt tegeleda. Samuti peaks kriisilahendusnõukogul olema võimalik nõuda, et krediidasutused, investeerimisühingud või ettevõtjad muudaksid kõlblike instrumentide ja kirjete tähtajaprofiile ning koostaksid ja viiksik ellu kõnealuste nõuete taseme taastamise kavad. Samuti peaks kriisilahendusnõukogul olema võimalik keelata teatavad väljamaksed, kui nende arvates ei suuda krediidasutus, investeerimisühing või ettevõtja täita direktiivi 2013/36/EL kohast kombineeritud puhvri nõuet lisaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudele.

- (22) Käesolev määrus on kooskõlas põhiõigustega ja järgib eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid, eriti õigust omandile ja ettevõtlusvabadust, ning seda tuleb kohaldada kooskõlas kõnealuste õiguste ja põhimõtetega.
- (23) Kuna käesoleva määruse eesmärke, nimelt sätestada liidus krediidasutustele ja investeerimisühingutele ning ettevõtjatele suunatud finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistiku jaoks ühtsed õigusnormid, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid meetme ulatuse tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta vastu käesoleva määruse kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (24) Selleks et anda piisavalt aega käesoleva määruse kohaldamiseks, tuleks käesolevat määrust kohaldada alates 28. detsembrist 2020,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL) nr 806/2014 muutmine

Määrust (EL) nr 806/2014 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 3 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) punkt 21 asendatakse järgmisega:

„21) „tütaretevõtja“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 16 määratletud tütaretevõtja ning käesoleva määruse artikli 8, artikli 10 lõike 10, artiklite 12–12k, 21 ja 53 kohaldamisel käesoleva lõike punkti 24b alapunktis b osutatud kriisilahenduse konsolideerimisgruppide suhtes hõlmab tütaretevõtja mõiste asjakohasel juhul keskasutusega püsivalt seotud krediidasutusi, keskasutust ennast ja nende vastavaid tütaretevõtjaid, võttes arvesse, mil viisil sellised kriisilahenduse konsolideerimisgrupid täidavad käesoleva määruse artikli 12f lõikes 3 sätestatud nõuet;

21a) „oluline tütaretevõtja“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 135 määratletud oluline tütaretevõtja;“;

b) lisatakse järgmised punktid:

„24a) „kriisilahendussubjekt“ – osalevas liikmesriigis asutatud juriidiline isik, keda kriisilahendusnõukogu käsitab kooskõlas artikliga 8 ettevõtjana, kelle suhtes on kriisilahenduse kavast ette nähtud kriisilahenduse meede;

24b) „kriisilahenduse konsolideerimisgrupp“ –

a) kriisilahendussubjekt koos oma tütaretevõtjatega, mis ei ole

i) ise kriisilahendussubjektid;

ii) teise kriisilahendussubjekti tütaretevõtjad ega

iii) kolmandas riigis asutatud ettevõtjad, mis ei kuulu kriisilahenduse konsolideerimisgruppi vastavalt kriisilahenduse kavale, ja nende tütaretevõtjad, või

b) keskasutusega püsivalt seotud krediidasutused ja keskasutus ise, kui vähemalt üks nendest krediidasutustest või keskasutus on kriisilahendussubjekt, ning nende vastavad tütaretevõtjad;

24c) „globaalne süsteemselt oluline ettevõtja“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 133 määratletud globaalne süsteemselt oluline ettevõtja;“;

c) lisatakse järgmine punkt:

„45a) „esimese taseme põhiomavahendid“ – kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikliga 50 arvatud esimese taseme põhiomavahendid;“;

d) punktis 48 asendatakse mõiste „kõlblikud kohustused“ mõistega „teisendatavad kohustused“ sobivas käändes;

e) punkt 49 asendatakse järgmisega:

„49) „teisendatavad kohustused“ – artiklis 2 osutatud ettevõtja kohustused ja kapitaliinstrumendid, mis ei ole esimese taseme põhiomavahendite instrumendid, täiendavate esimese taseme omavahendite instrumendid ega teise taseme omavahendite instrumendid ja mis ei ole artikli 27 lõike 3 kohaselt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendusala välja jäetud;“

f) lisatakse järgmised punktid:

„49a) „kõlblikud kohustused“ – teisendatavad kohustused, mis vastavad käesoleva määruse artikli 12c või artikli 12g lõike 2 punkti a tingimustele, olenevalt sellest, kumb on kohaldatav, ning teise taseme omavahendite instrumendid, mis vastavad määruse (EL) nr 575/2013 artikli 72a lõike 1 punkti b tingimustele;“

49b) „allutatud kõlblikud kohustused“ – kohustused, mis vastavad kõigile määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72a osutatud tingimustele, välja arvatud kõnealuse määruse artikli 72b lõigete 3–5 puhul;“

g) lisatakse järgmine punkt:

„55) „kombineeritud puhvri nõue“ – direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punktis 6 määratletud kombineeritud puhvri nõue.“

2) Artikli 7 lõike 3 punkt d asendatakse järgmisega:

„d) määrata kindlaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude tase kooskõlas artiklitega 12–12k;“.

3) Artiklit 8 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Kriisilahenduse kavas nähakse ette võimalused käesolevas määruses osutatud kriisilahendusvahendite ja -õiguste kohaldamiseks lõikes 1 osutatud ettevõtjate suhtes;“

b) lõike 6 esimene ja teine lõik asendatakse järgmisega:

„Kriisilahenduse kavas esitatakse kriisilahenduse meetmed, mida kriisilahendusnõukogu võib võtta, kui lõikes 1 osutatud ettevõtja vastab kriisilahenduse eeltingimustele.

Lõike 9 punktis a osutatud teave avaldatakse asjaomasele ettevõtjale.“

c) lõike 9 punktid o ja p asendatakse järgmisega:

„o) artiklites 12f ja 12g osutatud nõuded ning nende täitmise tähtaeg kooskõlas artikliga 12k;

p) kriisilahendusnõukogu poolt artikli 12c lõike 4, 5 või 7 kohaldamise korral tähtaeg, mille jooksul kriisilahendussubjekt peab nõude täitma kooskõlas artikliga 12k;“

d) lõige 10 asendatakse järgmisega:

„10. Konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavad hõlmavad osalevas liikmesriigis asutatud, liidus tegutseva emaettevõtja juhitava lõikes 1 osutatud konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kava ning selles määratakse kindlaks meetmed, mida võetakse

a) liidus tegutseva emaettevõtja suhtes;

b) konsolideerimisgruppi kuuluvate ja liidus asutatud tütarettvõtjate suhtes;

c) artikli 2 punktis b osutatud ettevõtjate suhtes ning

d) kui artiklis 33 ei ole sätestatud teisiti, konsolideerimisgruppi kuuluvate ja väljaspool liitu asutatud tütarettvõtjate suhtes.

Vastavalt esimeses lõigus osutatud meetmetele määratakse kriisilahenduse kavas iga konsolideerimisgrupi puhul kindlaks kriisilahendussubjektid ja kriisilahenduse konsolideerimisgrupp.“

e) lõike 11 punktid a ja b asendatakse järgmisega:

„a) määratakse kindlaks kriisilahenduse meetmed, mida tuleb võtta seoses kriisilahendussubjektiga lõikes 6 osutatud stsenaariumide korral, ja selliste kriisilahendusmeetmete mõju lõikes 1 osutatud muudele konsolideerimisgrupi ettevõtjatele, emaettevõtjale ja tütarettvõtjatele;“

- aa) kui lõikes 1 osutatud konsolideerimisgrupp hõlmab mitut kriisilahenduse konsolideerimisgruppi, määratakse kindlaks kriisilahenduse meetmed, mida tuleb võtta seoses iga kriisilahenduse konsolideerimisgrupi kriisilahendussubjektidega ja selliste meetmete mõju mõlemale järgmisele:
- i) muud konsolideerimisgrupi ettevõtjad, kes kuuluvad samasse kriisilahenduse konsolideerimisgruppi;
 - ii) muud kriisilahendussubjektid;
- b) tehakse kindlaks ulatus, mil määral oleks liidus asutatud kriisilahendussubjektide suhtes võimalik kohaldada ja koordineeritult rakendada kriisilahendusvahendeid ja kasutada kriisilahendusõigusi, sealhulgas meetmeid, millega soodustatakse konsolideerimisgrupi kui terviku või konsolideerimisgrupi mitme ettevõtja eraldi äriühinide või tegevuste või konsolideerimisgrupi teatavate ettevõtjate või kriisilahenduse konsolideerimisgruppide omandamist kolmanda isiku poolt, ning tehakse kindlaks koordineeritud kriisilahendust potentsiaalselt pärssivad asjaolud;

f) lõikesse 12 lisatakse järgmised lõigud:

„Käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud läbivaatamine tehakse pärast kriisilahenduse meetmete rakendamist või artiklis 21 osutatud õiguste kasutamist.

Kui kriisilahendusnõukogu kehtestab käesoleva lõike kolmandas lõigus osutatud juhul käesoleva artikli lõike 9 punktides o ja p osutatud tähtpäevad, võtab ta arvesse direktiivi 2013/36/EL artiklis 104b osutatud nõude täitmiseks ette nähtud tähtaega.“

4) Artiklit 10 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Konsolideerimisgruppi peetakse kriisilahenduskõlblikuks, kui kriisilahendusnõukogu jaoks on teostatav ja usutav konsolideerimisgrupi ettevõtjate lõpetamine ja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses või kriisilahenduse vahendite kohaldamine ja kriisilahendusõiguste kasutamine kriisilahendussubjektide suhtes, vältides nii palju kui võimalik olulisi negatiivseid tagajärgi konsolideerimisgrupi ettevõtjate asukoha liikmesriikide, teiste liikmesriikide või liidu finantssüsteemile, sealhulgas laiema finantsilise ebastabiilsuse või kogu süsteemi haaravate sündmuste korral, ning lähtudes eesmärgist tagada konsolideerimisgrupi ettevõtjate kriitiliste funktsioonide täitmise jätkuvus sellega, et kõnealuseid funktsioone saab õigel ajal kergesti eraldada, või muul viisil.

Kui konsolideerimisgruppi ei peeta kriisilahenduskõlblikuks, annab kriisilahendusnõukogu sellest Euroopa Pangandusjärelevalvele õigeaegselt teada.

Kui konsolideerimisgrupp koosneb mitmest kriisilahenduse konsolideerimisgrupist, hindab kriisilahendusnõukogu iga kriisilahenduse konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkust vastavalt käesolevale artiklile.

Esimeses lõigus osutatud hindamine tehakse lisaks kogu konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkuse hindamisele.“;

b) lõikesse 9 lisatakse järgmised lõigud:

„Kahe nädala jooksul alates käesoleva artikli lõike 7 kohase aruande saamisest esitab ettevõtja kriisilahendusnõukogule võimalikud meetmed ja nende rakendamise ajakava, tagamaks et ettevõtja või emaettevõtja täidab artiklit 12f või 12g ning kombineeritud puhvri nõuet, juhul kui kriisilahenduskõlblikkust pärssiv oluline asjaolu on tingitud ühest järgmisest olukorrast:

- i) ettevõtja täidab kombineeritud puhvri nõuet, kui seda võetakse arvesse lisaks igale direktiivi 2013/36/EL artikli 141a lõike 1 punktides a, b ja c osutatud nõudele, kuid ei täida kombineeritud puhvri nõuet, kui seda võetakse arvesse lisaks käesoleva määruse artiklites 12d ja 12e osutatud nõuetele, kui need arvutatakse kooskõlas käesoleva määruse artikli 12a lõike 2 punktiga a, või
- ii) ettevõtja ei täida määruse (EL) nr 575/2013 artiklites 92a ja 494 osutatud nõudeid või käesoleva määruse artiklites 12d ja 12e osutatud nõudeid.

Teises lõigus osutatud meetmete rakendamise ajakava esitamisel võetakse arvesse kõnealuse olulise pärssiva asjaolu põhjuseid. Pärast konsulteerimist pädevate asutuste, sealhulgas EKPga hindab kriisilahendusnõukogu, kas nende meetmetega on võimalik kõnealuse oluliselt pärssiva asjaoluga tõhusalt tegeleda või see kõrvaldada.“;

c) lõiget 11 muudetakse järgmiselt:

i) punktides i ja j asendatakse tekst „artiklis 12“ tekstiga „artiklites 12f ja 12g“;

ii) lisatakse järgmised punktid:

„k) nõuda, et ettevõtja esitaks kava, kuidas taastada vastavus käesoleva määruse artiklite 12f ja 12g nõuetele, mida väljendatakse määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 3 kohaselt arvatud koguriskipositsiooni protsendina, ja kui see on kohaldatav, siis kombineeritud puhvri nõudele ning käesoleva määruse artiklites 12f või 12g osutatud nõuetele, mida väljendatakse protsendina määruse (EL) nr 575/2013 artiklites 429 ja 429a osutatud koguriskipositsiooni näitajast;

l) artiklile 12f või 12g jätkuva vastavuse tagamiseks nõuda, et ettevõtja muudaks tähtajaprofiili järgmise puhul:

i) omavahenditesse kuuluvad instrumendid, olles saanud pädevate asutuste, sealhulgas EKP nõusoleku, ning

ii) artiklis 12c ja artikli 12g lõike 2 punktis a osutatud kõlblikud kohustused.“

5) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 10a

Õigus keelata teatavad väljamaksed

1. Kui ettevõtja on olukorras, kus ta vastab kombineeritud puhvri nõudele, kui seda käsitatakse lisanduvana igale direktiivi 2013/36/EL artikli 141a lõike 1 punktides a, b ja c osutatud nõudele, kuid ei vasta kombineeritud puhvri nõudele, kui seda käsitatakse lisanduvana käesoleva määruse artiklites 12d ja 12e osutatud nõuetele, kui need arvutatakse kooskõlas käesoleva määruse artikli 12a lõike 2 punktiga a, on kriisilahendusnõukogul õigus keelata ettevõtjal käesoleva artikli lõigete 2 ja 3 kohaselt teha väljamakseid üle käesoleva artikli lõike 4 kohaselt arvatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudega seotud väljamaksete maksimumsumma mõne järgmise toiminguga kaudu:

a) esimese taseme põhiomavahendeid mõjutavate väljamaksete tegemine;

b) kohustuse võtmine maksta muutuvtasu või teha vabatahtlikke pensionimakseid või maksta muutuvtasu, kui kohustus võeti ajal, mil ettevõtja ei täitnud kombineeritud puhvri nõuet, või

c) väljamaksete tegemine täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvatelt instrumentidelt.

Kui ettevõtja on esimeses lõigus osutatud olukorras, teavitab ta sellest viivitamata liikmesriigi kriisilahendusasutust ja kriisilahendusnõukogu.

2. Lõikes 1 osutatud olukorras hindab kriisilahendusnõukogu põhjendamatu viivituse ja pärast konsulteerimist pädevate asutustega, sealhulgas asjakohasel juhul EKPga, kas kasutada lõikes 1 osutatud õigust, võttes arvesse kõiki järgmisi elemente:

a) nõude täitmata jätmise põhjus, kestus ja ulatus ning selle mõju kriisilahenduskõlblikkusele;

b) ettevõtja finantsseisundi areng ja tõenäosus, et ettevõtja täidab artikli 18 lõike 1 punktis a osutatud tingimuse;

c) väljavaade, et ettevõtja on võimeline tagama mõistliku aja jooksul vastavuse lõikes 1 osutatud nõuetele;

d) juhul kui ettevõtja ei ole võimeline asendama kohustusi, mis ei vasta enam määruse (EL) nr 575/2013 artiklites 72b ja 72c ning käesoleva määruse artiklis 12c või artikli 12g lõikes 2 sätestatud kõlblikkus- või tähtajakriteeriumidele, siis kas see võimetus on spetsiifilist laadi või tingitud kogu turgu hõlmavast häirest;

e) kas lõikes 1 osutatud õiguse kasutamine on kõige asjakohasem ja proportsionaalsem vahend ettevõtja olukorraga tegelemiseks, võttes arvesse selle võimalikku mõju nii ettevõtja rahastamistingimustele kui ka kriisilahenduskõlblikkusele.

Kriisilahendusnõukogu hindab lõikes 1 osutatud õiguse kasutamise vajadust uuesti vähemalt igal kuul, kuni ettevõtja on endiselt lõikes 1 osutatud olukorras.

3. Juhul kui kriisilahendusnõukogu leiab, et ettevõtja on endiselt lõikes 1 osutatud olukorras ka üheksa kuu möödumisel pärast seda, kui ettevõtja on olukorrast teatanud, kasutab kriisilahendusnõukogu pärast konsulteerimist pädevate asutusega, sealhulgas asjakohasel juhul EKPga lõikes 1 osutatud õigust, välja arvatud juhul, kui kriisilahendusnõukogu leiab hindamise järel, et on täidetud vähemalt kaks järgmist tingimust:

- a) nõude täitmata jätmise on tingitud finantsturgude toimimise tõsisest häirest, mis toob kaasa finantsturu laiapõhjalise pingeseisundi mitmes turusegmendis;
- b) punktis a osutatud häire tulemusel ei ole suurenenud mitte ainult ettevõtja omavahendite instrumentide ja kõlblike kohustuste instrumentide hinnavolatiilsus või ettevõtjale kaasnevad kulud, vaid ettevõtja jaoks on samuti turud täielikult või osaliselt sulgunud, mistõttu ettevõtja ei saa emiteerida kõnealustel turgudel omavahendite instrumente ja kõlblike kohustuste instrumente;
- c) punktis b osutatud turgude sulgumist täheldatakse nii asjaomase ettevõtja kui ka mitme muu ettevõtja puhul;
- d) punktis a osutatud häire takistab asjaomasel ettevõtjal emiteerida omavahendite instrumente ja kõlblike kohustuste instrumente mahus, millest piisaks nõude täitmata jätmise heastamiseks, või
- e) lõikes 1 osutatud õiguse kasutamisega kaasneb negatiivse mõju ülekandumine osale pangandussektorist, kahjustades seeläbi tõenäoliselt finantsstabiilsust.

Juhul kui kohaldatakse esimeses lõigus osutatud erandit, teavitab kriisilahendusnõukogu pädevaid asutusi, sealhulgas asjakohasel juhul EKPd oma otsusest ja selgitab oma hinnangut kirjalikult.

Kriisilahendusnõukogu hindab igal kuul uuesti, kas esimeses lõigus osutatud erand on kohaldatav.

4. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudega seotud väljamaksete maksimumsumma arvutamisel korrutatakse lõike 5 kohaselt arvatud summa lõike 6 kohaselt kindlaks määratud teguriga. Kõnealust maksimumsummat vähendatakse summa võrra, mis tuleneb lõike 1 punktis a, b või c osutatud toimingust.

5. Kooskõlas lõikega 4 korrutatav summa hõlmab:

- a) vahekasumit, mis ei ole lisatud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 26 lõike 2 kohaselt esimese taseme põhiomavahendite hulka ning millest arvatakse maha kasumi väljamaksed või maksed, mis tulenevad käesoleva artikli lõike 1 punktis a, b või c osutatud toimingutest,

pluss

- b) majandusaasta kasumit, mis ei ole lisatud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 26 lõike 2 kohaselt esimese taseme põhiomavahendite hulka ning millest arvatakse maha kasumi väljamaksed või maksed, mis tulenevad käesoleva artikli lõike 1 punktis a, b või c osutatud toimingutest,

miinus

- c) maksusummasid, mis kuuluksid tasumisele, kui käesoleva lõike punktides a ja b osutatud kasum jäetaks jaotamata.

6. Lõikes 4 osutatud tegur määratakse kindlaks järgmiselt:

- a) tegur on 0, kui ettevõtja säilitatavad esimese taseme põhiomavahendid, mida ei kasutata selleks, et täita määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 92a ning käesoleva määruse artiklites 12d ja 12e sätestatud nõudeid, väljendatuna protsendina määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 3 kohaselt arvatud koguriskipositsioonist, jäävad kombineeritud puhvri nõude esimesse (st madalaimasse) kvartiili;
- b) tegur on 0,2, kui ettevõtja säilitatavad esimese taseme põhiomavahendid, mida ei kasutata selleks, et täita määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 92a ning käesoleva määruse artiklites 12d ja 12e sätestatud nõudeid, väljendatuna protsendina määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 3 kohaselt arvatud koguriskipositsioonist, jäävad kombineeritud puhvri nõude teise kvartiili;
- c) tegur on 0,4, kui ettevõtja säilitatavad esimese taseme põhiomavahendid, mida ei kasutata selleks, et täita määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 92a ning käesoleva määruse artiklites 12d ja 12e sätestatud nõudeid, väljendatuna protsendina määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 3 kohaselt arvatud koguriskipositsioonist, jäävad kombineeritud puhvri nõude kolmandasse kvartiili;

d) tegur on 0,6, kui ettevõtja säilitatavad esimese taseme põhiomavahendid, mida ei kasutata selleks, et täita määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 92a ning käesoleva määruse artiklites 12d ja 12e sätestatud nõudeid, väljendatuna protsendina määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 3 kohaselt arvutatud koguriskipositsioonist, jäävad kombineeritud puhvri nõude neljandasse (st kõrgeimasse) kvartiili.

Iga kvartiili alam- ja ülempiir arvutatakse kombineeritud puhvri nõude puhul järgmiselt:

$$\text{Kvartiili alampiir} = \frac{\text{Kombineeritud puhvri nõue}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Kvartiili ülempiir} = \frac{\text{Kombineeritud puhvri nõue}}{4} \times Q_n$$

kus „ Q_n “ = asjaomase kvartiili ordinaalarv.

6) Artikkel 12 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 12

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue

1. Selliste omavahendite ja kõlblike kohustuste puhul, mille suhtes võib kasutada allahindamise ja konverteerimise õigust, määrab kriisilahendusnõukogu pärast pädevate asutustega, sealhulgas EKPga konsulteerimist kindlaks omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuded, millele on osutatud artiklites 12a–12i ning mida artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtjad ja konsolideerimisgrupid ning artikli 7 lõike 4 punktis b ja lõikes 5 osutatud ettevõtjad ja konsolideerimisgrupid peavad täitma igal ajal, kui nimetatud lõigete kohaldamise tingimused on täidetud.

2. Lõikes 1 osutatud ettevõtjad, sealhulgas konsolideerimisgruppi kuuluvad ettevõtjad, esitavad teabe kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikli 45i lõigetega 1, 2 ja 4 selle osaleva liikmesriigi kriisilahendusametusele, kus nad on asutatud.

Liikmesriigi kriisilahendusametuse edastab esimeses lõigus osutatud teabe põhjendamatu viivitusega kriisilahendusnõukogule.

3. Kriisilahenduse kavade koostamisel kooskõlas artikliga 9 määravad liikmesriikide kriisilahendusametused pärast pädevate asutustega konsulteerimist selliste omavahendite ja kõlblike kohustuste puhul, mille suhtes võib kasutada allahindamise ja konverteerimise õigust, kindlaks omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuded, millele on osutatud artiklites 12a–12i ning mida artikli 7 lõikes 3 osutatud ettevõtjad peavad täitma igal ajal. Selleks kohaldatakse artiklis 31 sätestatud menetlust.

4. Kriisilahendusnõukogu teeb käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kindlaksmääramise otsuse artikli 8 kohaste kriisilahenduse kavade väljatöötamise ja ajakohastamisega samal ajal.

5. Kriisilahendusnõukogu adresseerib kindlaksmääramise otsuse liikmesriikide kriisilahendusametustele. Liikmesriikide kriisilahendusametused täidavad kriisilahendusnõukogu juhiseid artikli 29 kohaselt. Kriisilahendusnõukogu nõuab, et liikmesriikide kriisilahendusametused kontrolliks ja tagaksid, et ettevõtjad ja konsolideerimisgrupid täidaksid jätkuvalt käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud omavahendite ja kõlblike kohustuste nõudeid.

6. Kriisilahendusnõukogu teavitab EKPd ja Euroopa Pangandusjärelevalvet omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuetest, mille ta on iga ettevõtja ja konsolideerimisgrupi jaoks lõike 1 kohaselt kindlaks määranud.

7. Selleks et tagada käesoleva artikli tulemuslik ja järjepidev kohaldamine, annab kriisilahendusnõukogu liikmesriikide kriisilahendusametustele suuniseid ja juhiseid konkreetsete ettevõtjate või konsolideerimisgruppide kohta.

Artikkel 12a

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamine ja arvutamine

1. Kriisilahendusnõukogu ja liikmesriikide kriisilahendusametused tagavad, et artikli 12 lõigetes 1 ja 3 osutatud ettevõtjad täidavad igal ajal omavahendite ja kõlblike kohustuste nõudeid vastavalt käesolevale artiklile ja artiklitele 12b–12i, kui see on nende artiklitega nõutav.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud nõue arvutatakse vastavalt artikli 12d lõikele 3, 4 või 6, nagu on asjakohane, omavahendite ja kõlblike kohustuste summana ning seda väljendatakse protsentidena järgmistest:

- a) käesoleva artikli lõikes 1 osutatud asjaomase ettevõtja koguriskipositsioonist, mis on arvutatud vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikele 3, ning
- b) käesoleva artikli lõikes 1 osutatud asjaomase ettevõtja koguriskipositsiooni näitajast, mis on arvutatud vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklitele 429 ja 429a.

Artikkel 12b

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmisest vabastamine

1. Olenemata artiklist 12a vabastab kriisilahendusnõukogu artikli 12a lõikes 1 osutatud nõude täitmisest hüpoteegikrediidiasutused, mida rahastatakse pandikirjadega ja mis liikmesriigi õiguse kohaselt ei tohi võtta vastu hoiuseid, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

- a) kõnealused krediidiasutused likvideeritakse riigisiseses maksejõuetusmenetluses või mõnes muus menetluses, mis on nende krediidiasutuste jaoks sätestatud ning mida nende krediidiasutuste puhul rakendatakse direktiivi 2014/59/EL artiklite 38, 40 või 42 kohaselt, ning
- b) punktis a osutatud menetlused tagavad, et kõnealuste krediidiasutuste võlausaldajad, sealhulgas asjakohasel juhul pandikirjade omanikud, katavad kahjumit viisil, mis vastab kriisilahenduse eesmärkidele.

2. Artikli 12 lõikes 1 sätestatud nõude täitmisest vabastatud krediidiasutused ja investeerimisühingud ei kuulu artikli 12f lõikes 1 osutatud konsolideerimise alla.

Artikkel 12c

Kriisilahendussubjektide kõlblikud kohustused

1. Kohustused arvatakse kriisilahendussubjekti omavahendite ja kõlblike kohustuste summa hulka ainult juhul, kui need vastavad tingimustele, mis on esitatud määruse (EL) nr 575/2013 järgmistes artiklites:

- a) artikkel 72a;
- b) artikkel 72b, välja arvatud lõike 2 punkt d, ning
- c) artikkel 72c.

Erandina käesoleva lõike esimesest lõigust, kui käesolevas määruses osutatakse määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92a või 92b nõuetele, on nimetatud artiklite kohaldamisel kõlblikud kohustused sellised kohustused, mis on määratletud kõnealuse määruse artiklis 72k ning kindlaks määratud kooskõlas kõnealuse määruse II osa I jaotise 5a. peatükiga.

2. Kohustused, mis tulenevad tuletisinstrumenti tunnustega võlainstrumentidest, nagu struktureeritud väärtpaberid, ning vastavad lõike 1 esimese lõigu tingimustele, välja arvatud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 72a lõike 2 punkti l puhul, arvatakse omavahendite ja kõlblike kohustuste summa hulka ainult juhul, kui on täidetud üks järgmistest tingimustest:

- a) võlainstrumentist tuleneva kohustuse põhisumma on emitteerimise ajal teada, see on fikseeritud või suurenev ja seda ei mõjuta tuletisinstrumenti tunnus ning võlainstrumentist, sealhulgas tuletisinstrumenti tunnusest tuleneva kohustuse suurust kokku saab igapäevaselt hinnata, lähtudes krediidiriskita võrdväärse instrumenti aktiivsest ja likviidsest kahesuunalisest turust, kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artiklitega 104 ja 105 või
- b) võlainstrument sisaldab lepingulist tingimust, milles täpsustatakse, et nõude väärtus emitendi maksejõuetuse ja emitendi kriisilahenduse korral on fikseeritud või suurenev ning see ei ole suurem algselt makstud kohustuse summast.

Esimeses lõigus osutatud võlainstrumentide, sealhulgas nende tuletisinstrumenti tunnuste suhtes ei kohaldata tasaarvestuskokkulepet ja nende instrumentide väärtuse hindamisel ei kohaldata direktiivi 2014/59/EL artikli 49 lõiget 3.

Esimeses lõigus osutatud kohustused arvatakse omavahendite ja kõlblike kohustuste summa hulka ainult kohustuste selles osas, mis vastab selle lõigu punktis a osutatud põhisummale või selle lõigu punktis b osutatud fikseeritud või suurenevale summale.

3. Kui liidus asutatud tütarettevõtja emiteerib kohustusi olemasolevale aktsionärile, kes ei kuulu samasse kriisilahenduse konsolideerimisgruppi, ning nimetatud tütarettevõtja kuulub kriisilahendussubjektiga samasse kriisilahenduse konsolideerimisgruppi, arvatakse need kohustused selle kriisilahendussubjekti omavahendite ja kõlblike kohustuste summa hulka juhul, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

- a) need emiteeritakse vastavalt artikli 12g lõike 2 punktile a;
- b) allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamine selliste kohustuste puhul kooskõlas artikliga 21 ei mõjuta kriisilahendussubjekti kontrolli tütarettevõtja üle;
- c) need kohustused ei ületa summat, mis saadakse lahutades:
 - i) kriisilahendussubjekti jaoks emiteeritud ja tema poolt kas otse või kaudselt sama kriisilahenduse konsolideerimisgrupi muude ettevõtjate kaudu ostetud kohustuste ning artikli 12g lõike 2 punkti b kohaselt emiteeritud omavahendite summa;
 - ii) kooskõlas artikli 12g lõikega 1 nõutav summa.

4. Ilma et see piiraks artikli 12d lõikes 4 või artikli 12e lõike 1 punktis a sätestatud miinimumnõude kohaldamist, tagab kriisilahendusnõukogu pärast liikmesriigi kriisilahendusasutusega konsulteerimist omal algatusel või liikmesriigi kriisilahendusasutuse ettepanekul, et kriisilahendussubjektid, kes on globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad või kelle suhtes kohaldatakse artikli 12d lõiget 4 või 5, täidavad artiklis 12f osutatud nõudest osa, mis võrdub 8 %ga kohustuste kogusummast, sealhulgas omavahendid, kasutades omavahendeid ja allutatud kõlblikke kohustusi või käesoleva artikli lõikes 3 osutatud kohustusi. Kriisilahendusnõukogu võib lubada, et kriisilahendussubjektid, kes on globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad või kelle suhtes kohaldatakse artikli 12d lõiget 4 või 5, täidavad kohustuste kogusummast, sealhulgas omavahendid, väiksema osa kui 8 %, kuid suurema osa kui summa, mis saadakse valemi $(1-(X1/X2)) \times 8 \%$ kohustuste kogusummast, kasutades omavahendeid, allutatud kõlblikke kohustusi või käesoleva artikli lõikes 3 osutatud kohustusi, eeldusel et on täidetud kõik määruse (EL) nr 575/2013 artikli 72b lõikes 3 sätestatud tingimused, kui, järgides kõnealuse määruse artikli 72b lõike 3 alusel võimalikku vähendamise piirmäära,

$X1 = 3,5 \%$ koguriskipositsioonist, mis on arvatud kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikega 3, ning

$X2 = 18 \%$ koguriskipositsioonist, mis on arvatud kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikega 3, ning kombineeritud puhvri nõude summa.

Kui kriisilahendussubjekti puhul, kelle suhtes kohaldatakse artikli 12d lõiget 4, viib käesoleva lõike esimese lõigu kohaldamine nõudeni, mis on suurem kui 27 % koguriskipositsioonist, piirab kriisilahendusnõukogu asjaomase kriisilahendussubjekti puhul seda osa artiklis 12f osutatud nõudest, mis täidetakse omavahenditega, allutatud kõlblike kohustuste või käesoleva artikli lõikes 3 osutatud kohustustega, summani, mis moodustab 27 % koguriskipositsioonist, kui kriisilahendusnõukogu on seisukohal, et

- a) juurdepääsu fondile ei peeta kriisilahenduse kavas kriisilahendussubjekti puhul kriisilahenduse võimaluseks ning
- b) kui punkt a ei ole kohaldatav, võimaldab artiklis 12f osutatud nõue kõnealusel kriisilahendussubjektil täita artikli 27 lõikes 7 osutatud nõude.

Kriisilahendusnõukogu võtab teises lõigus osutatud hindamise käigus arvesse ka asjaomase kriisilahendussubjekti ärimudelile ebaproportsionaalse mõju avaldumise ohtu.

Käesoleva lõike teist lõiku ei kohaldata kriisilahendussubjektide suhtes, kelle suhtes kohaldatakse artikli 12d lõiget 5.

5. Nende kriisilahendussubjektide puhul, kes ei ole globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad ning kelle suhtes ei kohaldata artikli 12d lõiget 4 või 5, võib kriisilahendusnõukogu omal algatusel pärast konsulteerimist liikmesriigi kriisilahendusasutusega või liikmesriigi kriisilahendusasutuse ettepanekul otsustada, et osa artiklis 12f osutatud nõudest kuni summani, mis on kas 8 % ettevõtja kohustuste kogusummast, sealhulgas omavahendid, või käesoleva artikli lõikes 7 osutatud valemi alusel saadud summa, olenevalt sellest, kumb on suurem, täidetakse omavahenditega, allutatud kõlblike kohustustega või käesoleva artikli lõikes 3 osutatud kohustustega, kui on täidetud järgmised tingimused:

- a) käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 osutatud allutamata kohustustest tulenevad nõuded rahuldatakse riigisisese maksejõuetusmenetluses samas nõude rahuldamisjärgus nagu teatavatest kohustustest tulenevad nõuded, mille puhul allahindamise ja konverteerimise õigust vastavalt artikli 27 lõikele 3 või 5 ei kasutata;
- b) on risk, et tulenevalt allahindamise või konverteerimise õiguse kavandatud kasutamisest allutamata kohustuste puhul, mis ei ole välja jäetud allahindamise ja konverteerimise õiguste kasutamisest vastavalt artikli 27 lõikele 3 või 5, kannavad kõnealustest kohustustest tulenevate nõuetega võlausaldajad suuremat kahjumit, kui nad oleksid kannanud tavalise maksejõuetusmenetluse alusel toimunud likvideerimise korral;
- c) omavahendite ja allutatud kohustuste summa ei ületa summat, mida on vaja tagamaks, et punktis b osutatud võlausaldajad ei kannaks suuremat kahjumit, kui nad vastasel korral kannaksid tavalise maksejõuetusmenetluse käigus toimuva likvideerimise korral.

Kui kriisilahendusnõukogu teeb kindlaks, et kõlblike kohustusi sisaldavas kohustuste klassis moodustab selliste kohustuste summa, mis on välja arvatud või mis võidakse mõistliku tõenäosusega arvata välja allahindamise ja konverteerimise õiguste kasutamisest vastavalt artikli 27 lõikele 3 või 5, sellisest klassist enam kui 10 %, hindab kriisilahendusnõukogu käesoleva lõike esimese lõigu punktis b osutatud riski.

6. Lõigete 4, 5 ja 7 kohaldamisel võetakse tuletisinstrumentid tulenevad kohustused arvesse kohustuste kogusummas, lähtudes sellest, et vastaspoole tasaarvestuse õigusi tunnustatakse täielikult.

Kriisilahendussubjekti omavahendid, mida kasutatakse kombineeritud puhvri nõude täitmiseks, on kõlblikud lõigetes 4, 5 ja 7 osutatud nõuete täitmiseks.

7. Erandina käesoleva artikli lõikest 3 võib kriisilahendusnõukogu otsustada, et käesoleva määruse artiklis 12f osutatud nõue täidetakse nende kriisilahendussubjektide poolt, kes on globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad või kelle suhtes kohaldatakse käesoleva määruse artikli 12d lõiget 4 või 5, omavahenditega, allutatud kõlblike kohustustega või käesoleva artikli lõikes 3 osutatud kohustustega, niivõrd, kui võrd tulenevalt kriisilahendussubjekti kohustusest täita kombineeritud puhvri nõudeid ning määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 92a, käesoleva määruse artikli 12d lõikes 4 ja artiklis 12f osutatud nõudeid, ei ületa kõnealuste omavahendite, instrumentide ja kohustuste summa suuremat järgmistest summadest:

- a) 8 % ettevõtja kohustuste kogusummast, sealhulgas omavahendid, või
- b) summa, mis saadakse valemi $A \times 2 + B \times 2 + C$ kohaldamisest, kus A, B ja C on järgmised summad:
 - A = summa, mis tuleneb määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktis c osutatud nõudest;
 - B = summa, mis tuleneb direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud nõudest;
 - C = summa, mis tuleneb kombineeritud puhvri nõudest.

8. Kriisilahendusnõukogu võib kasutada käesoleva artikli lõikes 7 osutatud õigust kriisilahendussubjektide suhtes, kes on globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad või kelle suhtes kohaldatakse artikli 12d lõiget 4 või 5 ning kelle puhul on täidetud üks käesoleva lõike teises lõigus sätestatud tingimustest, kui kuni 30 % kõigist kriisilahendussubjektidest on globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad või kui nende suhtes kohaldatakse artikli 12d lõiget 4 või 5 ning kelle puhul kriisilahendusnõukogu teeb kindlaks artiklis 12f osutatud nõude.

Kriisilahendusnõukogu kaalub järgmisi tingimusi:

- a) eelneva kriisilahenduskõlblikkuse hindamise käigus on kindlaks tehtud kriisilahenduskõlblikkust oluliselt pärssivad asjaolud ning et
 - i) abimeetmeid ei ole võetud pärast artikli 10 lõikes 11 osutatud meetmete võtmist kriisilahendusnõukogu poolt nõutava aja jooksul või

- ii) kindlakstehtud olulist pärssivat asjaolu ei saa kõrvaldada ühegi artikli 10 lõikes 11 osutatud meetme võtmisega ning käesoleva artikli lõikes 7 osutatud õiguse kasutamine kompenseeriks osaliselt või täielikult kriisilahenduskõlblikkust oluliselt pärssiva asjaolu negatiivse mõju;
- b) kriisilahendusnõukogu leiab, et kriisilahendussubjekti eelistatud kriisilahendusstrateegia teostatavus ja usaldusväarsus on piiratud, arvestades ettevõtja suurust, vastastikust seotust, tema tegevuse laadi, ulatust, riski ja tegevuse keerukust, tema õiguslikku staatust ja aktsionäride struktuuri, või
- c) direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud nõue kajastab asjaolu, et kriisilahendussubjekt, kes on globaalne süsteemselt oluline ettevõtja või kelle suhtes kohaldatakse käesoleva määruse artikli 12d lõiget 4 või 5, kuulub 20 % kõige suurema riskitasemega krediidiasutuste ja investeerimisühingute hulka, kelle puhul kriisilahendusnõukogu teeb kindlaks käesoleva määruse artikli 12a lõikes 1 osutatud nõude.

Esimeses ja teises lõigus osutatud protsendimäära kohaldamisel ümardab kriisilahendusnõukogu arvutamise tulemusel saadud arvu lähima täisarvuni.

9. Pärast pädevate asutustega, sealhulgas EKPga konsulteerimist teeb kriisilahendusnõukogu lõikes 5 või 7 osutatud otsuse.

Otsuse tegemisel võtab kriisilahendusnõukogu arvesse ka järgmist:

- a) kriisilahendussubjekti nende omavahendite ja allutatud kõlblike kohustuste turu sügavus, selliste instrumentide hinnastamine nende olemasolu korral ja otsuse järgimiseks vajalike tehingute tegemiseks vajaminev aeg;
- b) selliste kõlblike kohustuste instrumentide summa, mis vastavad kõigile määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72a osutatud tingimustele ning mille järelejäänud tähtaeg on lühem kui üks aasta alates kuupäevast, mil tehti otsus käesoleva artikli lõiget 5 ja 7 osutatud nõuete kvantitatiivseks kohandamiseks;
- c) nende instrumentide kättesaadavus ja summa, mis vastavad kõigile määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72a osutatud tingimustele, välja arvatud kõnealuse määruse artikli 72b lõike 2 punkti d puhul;
- d) kas selliste kohustuste summa, mis on artikli 27 lõike 3 või 5 kohaselt välistatud allahindamise ja konverteerimise õiguse kohaldamisest ning millest tulenevate nõuete rahuldamisjärk on tavalises maksejõuetusmenetluses kõlblike kohustustest tulenevate nõuete sama või nendest tagapool, on oluline võrreldes kriisilahendussubjekti omavahendite ja kõlblike kohustustega. Kui välistatud kohustuste summa ei ületa 5 % kriisilahendussubjekti omavahendite ja kõlblike kohustuste summast, ei loeta välistatud summat oluliseks. Kui summa ületab seda piirmäära, hindab välja arvatud kohustuste olulisust kriisilahendusnõukogu;
- e) kriisilahendussubjekti ärimudel, rahastamismudel ja riskiprofiil ning stabiilsus ja majandusele kasu toomise suutlikkus, ning
- f) võimalike restruktureerimiskulude mõju kriisilahendussubjekti rekaptaliseerimisele.

Artikkel 12d

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kindlaksmääramine

1. Artikli 12a lõikes 1 osutatud nõude määrab pärast pädevate asutustega, sealhulgas EKPga konsulteerimist kindlaks kriisilahendusnõukogu järgmiste kriteeriumide alusel:

- a) vajadus tagada, et kriisilahenduse konsolideerimisgrupi suhtes saab kriisilahendusmenetluse läbi viia kriisilahenduse vahendite kohaldamisega kriisilahendussubjekti suhtes, rakendades kohasel juhul ja kooskõlas kriisilahenduse eesmärkidega kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit;
- b) vajadus kohasel juhul tagada, et kriisilahendussubjektil ja selle tütarettevõtjatel, kes on krediidiasutus, investeerimisühing või artikli 12 lõiget 1 ja 3 osutatud ettevõtja, kuid mitte kriisilahendussubjekt, on piisavalt omavahendeid ja kõlblike kohustusi tagamaks, et juhul, kui nende suhtes kohaldatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit või allahindamise ja konverteerimise õigust, saaks katta asjaomaste ettevõtjate kahjumi ja taastada nende koguomavahendite suhtarvu ja kohasel juhul finantsvõimenduse määra tasemeni, mis võimaldab neil jätkuvalt vastata tegevusloa tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks neile on antud direktiivi 2013/36/EL või direktiivi 2014/65/EL kohaselt tegevusluba;

- c) vajadus tagada, et juhul kui kriisilahenduse kavas eeldatakse, et teatavad kõlblike kohustuste klassid võidakse käesoleva määruse artikli 27 lõike 5 alusel kohustuste ja nõudeõiguste teisendamisest välistada või kohustuste osalise üleandmise raames saajale täielikult üle anda, on kriisilahendussubjektil piisavalt omavahendeid ja muid kõlblikke kohustusi selleks, et katta kahjumit ja taastada oma koguomavahendite suhtarv ning kohasel juhul finantsvõimenduse määr uuesti tasemeni, mis võimaldab tal jätkuvalt vastata tegevusloa tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks talle on antud direktiivi 2013/36/EL või direktiivi 2014/65/EL kohaselt tegevusluba;
- d) ettevõtja suurus, ärimudel, rahastamismudel ja riskiprofiil;
- e) see, millises ulatuses oleks ettevõtja maksejõuetusel negatiivne mõju finantsstabiilsusele, sealhulgas finantsraskuste ülekandumise tõttu teistele krediitiasutustele ja investeerimisühingutele, tulenevalt ettevõtja seotusest kõnealuste teiste krediitiasutuste, investeerimisühingute või ettevõtjatega või ülejäänud finantsüsteemiga.

2. Kui kriisilahenduse kavas on ette nähtud kriisilahenduse meetme võtmine või vastavalt artiklile 21 kapitaliinstrumendi ja kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamine artikli 8 lõikes 6 osutatud asjaomasele stsenaariumile tuginedes, peab artikli 12a lõikes 1 osutatud nõue võrduma summaga, mis on piisav järgmiseks:

- a) kahjum, mida ettevõtja eeldatavasti kannab, kaetakse täielikult („kahjumi katmine“);
- b) kriisilahendussubjekt ja selle tütarettevõtjad, kes on krediitiasutused, investeerimisühingud või artikli 12 lõikes 1 või 3 osutatud ettevõtjad, kuid ei ole kriisilahendussubjektid, rekapitalizeeritakse tasemeni, mis võimaldab neil jätkuvalt vastata tegevusloa tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks neile on antud direktiivi 2013/36/EL, direktiivi 2014/65/EL või samaväärse seadusandliku akti kohaselt tegevusluba sobivaks ajavahemikuks, ent mitte kauemaks kui üks aasta („rekapitalizeerimine“).

Kui kriisilahenduse kavas on ette nähtud, et ettevõtja likvideeritakse tavalises maksejõuetusmenetluses või mõnes muus võrdväärses riigisiseses menetluses, hindab kriisilahendusnõukogu, kas kõnealuse ettevõtja puhul on õigustatud piirata artikli 12a lõikes 1 osutatud nõuet, nii et see ei ületaks summat, mis on piisav kahjumi katmiseks vastavalt esimese lõigu punktile a.

Kriisilahendusnõukogu hinnangu käigus analüüsitakse eelkõige teises lõigus osutatud piirangut seoses võimaliku mõjuga finantsstabiilsusele ja finantsraskuste ülekandumise riskile finantsüsteemis.

3. Kriisilahendussubjektide puhul on lõike 2 esimeses lõigus osutatud summa järgmine:

a) artikli 12a lõikes 1 osutatud nõude arvutamisel vastavalt artikli 12a lõike 2 punktile a järgmiste summa:

- i) kriisilahenduse käigus kaetava kahjumi summa, mis vastab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktis c ja direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud kriisilahendussubjekti suhtes kohaldatavatele nõuetele konsolideeritud kriisilahenduse konsolideerimisgrupi tasandil, ning
- ii) rekapitalizeerimise summa, mis võimaldab kriisilahendusest väljunud kriisilahenduse konsolideerimisgrupil taastada vastavus määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktis c osutatud koguomavahendite suhtarvu nõudele ja direktiivi 2013/36/EL artikli 104a kohasele nõudele konsolideeritud kriisilahenduse konsolideerimisgrupi tasandil pärast eelistatud kriisilahendusstrateegia rakendamist, ning

b) artikli 12a lõikes 1 osutatud nõude arvutamisel vastavalt artikli 12a lõike 2 punktile b järgmiste summa:

- i) kahjumi summa, mis kaetakse kriisilahenduse käigus ja mis vastab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktis d osutatud kriisilahendussubjekti finantsvõimenduse määra nõudele konsolideeritud kriisilahenduse konsolideerimisgrupi tasandil, ning
- ii) rekapitalizeerimise summa, mis võimaldab kriisilahendusest väljunud kriisilahenduse konsolideerimisgrupil taastada vastavus määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktis d osutatud finantsvõimenduse määra nõudele konsolideeritud kriisilahenduse konsolideerimisgrupi tasandil pärast eelistatud kriisilahendusstrateegia rakendamist.

Artikli 12a lõike 2 punkti a kohaldamisel väljendatakse artikli 12a lõikes 1 osutatud nõuet protsendina, mis saadakse käesoleva lõike esimese lõigu punkti a kohaselt arvutatud summa jagamisel koguriskipositsiooniga.

Artikli 12a lõike 2 punkti b kohaldamisel väljendatakse artikli 12a lõikes 1 osutatud nõuet protsendina, mis saadakse käesoleva lõike esimese lõigu punkti b kohaselt arvutatud summa jagamisel koguriskipositsiooni näitajaga.

Kriisilahendusnõukogu võtab käesoleva lõike esimese lõigu punktis b sätestatud individuaalse nõude kehtestamisel arvesse artikli 27 lõikes 7 osutatud nõudeid.

Eelmistes lõikudes osutatud rekapitalizeerimise summade määramisel kriisilahendusnõukogu:

- a) kasutab asjakohase koguriskipositsiooni või koguriskipositsiooni näitaja kohta teatatud kõige hiljutisemaid väärtusi, mis on kohandatud võimalike muutustega, mis tulenevad kriisilahenduse kavast ette nähtud kriisilahenduse meetmetest, ning
- b) kohandab pärast pädevate asutustega, sealhulgas EKPga konsulteerimist direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud kehtivale nõudele vastavat summat alla- või ülespoole, et määrata kindlaks kriisilahendusobjekti suhtes pärast eelistatud kriisilahendusstrateegia rakendamist kohalduv nõue.

Kriisilahendusnõukogul on võimalik suurendada esimese lõigu punkti a alapunktis ii sätestatud nõuet sobiva summaga, mis on vajalik tagamaks, et ettevõtja on võimeline säilitama pärast kriisilahendust sobival ajavahemikul, mis ei ole pikem kui üks aasta, piisava turuusaldu.

Kui kohaldatakse käesoleva lõike kuuendat lõiku, peab kõnealuses lõigus osutatud summa võrduma pärast kriisilahenduse vahendite kohaldamist kohaldatava kombineeritud puhvri nõudega, millest on maha arvatud direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punkti 6 alapunktis a osutatud summa.

Käesoleva lõike kuuendas lõigus osutatud summat kohandatakse allapoole, kui kriisilahendusnõukogu teeb pärast pädevate asutustega, sealhulgas EKPga konsulteerimist kindlaks, et oleks teostatav ja usutav, et väiksem summa on piisav, et säilitada pärast kriisilahendusstrateegia rakendamist turu usaldus ning tagada krediitiasutuse, investeerimisühingu või artikli 12 lõikes 1 osutatud ettevõtja kriitiliste majandusfunktsioonide täitmise jätkuvus ning juurdepääs rahastamisele, ilma et kasutataks erakorralist avaliku sektori finantstoetust, välja arvatud kooskõlas artikli 27 lõikega 7 ning artikli 76 lõikega 3 fondist tehtavad maksed. Seda summat kohandatakse ülespoole, kui kriisilahendusnõukogu teeb pärast pädevate asutustega, sealhulgas EKPga konsulteerimist kindlaks, et suurem summa on vajalik, et säilitada asjakohasel ajavahemikul, mis ei ole pikem kui üks aasta, piisav turuusaldus ning tagada krediitiasutuse, investeerimisühingu või artikli 12 lõikes 1 osutatud ettevõtja kriitiliste majandusfunktsioonide täitmise jätkuvus ning juurdepääs rahastamisele, ilma et kasutataks erakorralist avaliku sektori finantstoetust, välja arvatud kooskõlas artikli 27 lõikega 7 ning artikli 76 lõikega 3 fondist tehtavad maksed.

4. Kriisilahendusobjektide puhul, kelle suhtes ei kohaldata määruse (EL) nr 575/2013 artiklit 92a ja kes kuuluvad kriisilahenduse konsolideerimisgruppi, mille koguvarade maht on suurem kui 100 miljardit eurot, võrdub käesoleva artikli lõikes 3 osutatud nõude tase vähemalt

- a) 13,5 %ga, kui see arvutatakse kooskõlas artikli 12a lõike 2 punktiga a, ja
- b) 5 %ga, kui see arvutatakse kooskõlas artikli 12a lõike 2 punktiga b.

Erandina artiklist 12c peavad käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud kriisilahendusobjektid täitma esimeses lõigus osutatud nõude taseme, mis on võrdne 13,5 %ga, kui see arvutatakse kooskõlas artikli 12a lõike 2 punktiga a, ja 5 %ga, kui see arvutatakse kooskõlas artikli 12a lõike 2 punktiga b, kasutades omavahendeid, allutatud kõlblikke kohustusi või käesoleva määruse artikli 12c lõikes 3 osutatud kohustusi.

5. Kriisilahendusobjekti liikmesriigi kriisilahendusametuse taotlusel kohaldab kriisilahendusnõukogu käesoleva artikli lõikes 4 sätestatud nõudeid kriisilahendusobjekti suhtes, kelle suhtes ei kohaldata määruse (EL) nr 575/2013 artiklit 92a, kuid kes kuulub kriisilahenduse konsolideerimisgruppi, mille koguvarade maht on väiksem kui 100 miljardit eurot, ja kes võib liikmesriigi kriisilahendusametuse hinnangul usutava tõenäosusega põhjustada maksejõuetuse korral süsteemse riski.

Käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud taotluse tegemise otsuse langetamisel võtab liikmesriigi kriisilahendusametust arvesse

- a) hoiuste suurt osakaalu ja võlainstrumentide puudumist rahastamismudelid;
- b) kõlblike kohustuste kapitaliturgudele juurdepääsu piiratuse ulatust;
- c) ulatust, mil kriisilahendusobjekt tugineb esimese taseme põhiomavahenditele, et täita artiklis 12f osutatud nõue.

Käesoleva lõike esimese lõigu kohase riikliku kriisilahendusametuse taotluse puudumine ei piira kriisilahendusnõukogu otsuse tegemist artikli 12c lõike 5 kohaselt.

6. Ettevõtjate puhul, kes ei ole ise kriisilahendussubjektid, on lõike 2 esimeses lõigus osutatud summa järgmine:
- a) artikli 12a lõikes 1 osutatud nõude arvutamisel vastavalt artikli 12a lõike 2 punktile a järgmiste summa:
- i) kaetava kahjumi summa, mis vastab ettevõtjale kohaldatavatele määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktis c ja direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud nõuetele, ja
 - ii) rekapiitalseerimise summa, mis võimaldab ettevõtjal taastada vastavus määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktis c osutatud koguomavahendite suhtarvu nõudele ja direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud nõudele pärast asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist kooskõlas käesoleva määruse artikliga 21 või pärast kriisilahenduse konsolideerimisgrupi kriisilahendust, ning
- b) artikli 12a lõikes 1 osutatud nõude arvutamisel vastavalt artikli 12a lõike 2 punktile b järgmiste summa:
- i) kaetava kahjumi summa, mis vastab ettevõtjale kohaldatava määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktis d osutatud finantsvõimenduse määra nõudele, ja
 - ii) rekapiitalseerimise summa, mis võimaldab ettevõtjal taastada vastavus määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktis d osutatud finantsvõimenduse määra nõudele pärast asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist kooskõlas käesoleva määruse artikliga 21 või pärast kriisilahenduse konsolideerimisgrupi kriisilahendust.

Artikli 12a lõike 2 punkti a kohaldamisel väljendatakse artikli 12a lõike 1 kohast nõuet protsendina, mis saadakse käesoleva lõike esimese lõigu punkti a kohaselt arvatud summa jagamisel koguriskipositsiooniga.

Artikli 12a lõike 2 punkti b kohaldamisel väljendatakse artikli 12a lõike 1 kohast nõuet protsendina, mis saadakse käesoleva lõike esimese lõigu punkti b kohaselt arvatud summa jagamisel finantsvõimenduse määra koguriskipositsiooni näitajaga.

Kriisilahendusnõukogu võtab käesoleva lõike esimese lõigu punktis b sätestatud individuaalse nõude kehtestamisel arvesse artikli 27 lõikes 7 osutatud nõudeid.

Eelmises lõigus osutatud rekapiitalseerimise summade määramisel kriisilahendusnõukogu:

- a) kasutab asjakohase koguriskipositsiooni või koguriskipositsiooni näitaja kohta teatatud kõige hiljutisemaid väärtusi, mis on kohandatud võimalike muutustega, mis tulenevad kriisilahenduse kavast ette nähtud meetmetest, ning
- b) kohandab pärast pädevate asutustega, sealhulgas EKPga konsulteerimist direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud kehtivale nõudele vastavat summat alla- või ülespoole, et määrata kindlaks asjaomase ettevõtja suhtes pärast asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist kooskõlas käesoleva määruse artikliga 21 või pärast kriisilahenduse konsolideerimisgrupi kriisilahendust kohaldatav nõue.

Kriisilahendusnõukogul on võimalik suurendada käesoleva lõike esimese lõigu punkti a alapunktis ii sätestatud nõuet sobiva summaga, mis on vajalik tagamaks, et pärast artikli 21 kohaselt asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist on ettevõtja võimeline säilitama asjakohasel ajavahemikul, mis ei ole pikem kui üks aasta, piisava turuusuulduse.

Kui kohaldatakse käesoleva lõike kuuendat lõiku, peab nimetatud lõigus osutatud summa võrduma pärast käesoleva määruse artiklis 21 osutatud õiguse kasutamist või kriisilahenduse konsolideerimisgrupi kriisilahendust kohaldatava kombineeritud puhvri nõudega, millest on maha arvatud direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punkti 6 osutatud alapunktis a osutatud nõue.

Käesoleva lõike kuuendas lõigus osutatud summat kohandatakse allapoole, kui kriisilahendusnõukogu teeb pärast pädevate asutustega, sealhulgas EKPga konsulteerimist kindlaks, et oleks teostatav ja usutav, et väiksem summa on piisav, et tagada pärast artiklis 21 osutatud õiguse kasutamist või kriisilahenduse konsolideerimisgrupi kriisilahendust turu usaldus ning tagada krediidiasutuse, investeerimisühingu või artikli 12 lõikes 1 osutatud ettevõtja kriitiliste majandusfunktsioonide täitmise jätkuvus ning juurdepääs rahastamisele, ilma et kasutataks

erakorralist avaliku sektori finantstoetust, välja arvatud kooskõlas artikli 27 lõikega 7 ning artikli 76 lõikega 3 fondist tehtavad maksed. Seda summat kohandatakse ülespoole, kui kriisilahendusnõukogu teeb pärast pädevate asutustega, sealhulgas EKPga konsulteerimist kindlaks, et suurem summa on vajalik, et säilitada asjakohasel ajavahemikul, mis ei ole pikem kui üks aasta, piisav turuusaldus ning tagada krediitiasutuse, investeerimisühingu või artikli 12 lõikes 1 osutatud ettevõtja kriitiliste majandusfunktsioonide täitmise jätkuvus ning juurdepääs rahastamisele, ilma et kasutataks erakorralist avaliku sektori finantstoetust, välja arvatud kooskõlas artikli 27 lõikega 7 ning artikli 76 lõikega 3 fondist tehtavad maksed.

7. Kui kriisilahendusnõukogu eeldab, et teatavad kõlblike kohustuste klassid võidakse mõistliku tõenäosusega täielikult või osaliselt artikli 27 lõike 5 alusel kohustuste ja nõudeõiguste teisendamisest välistada või need võidakse kohustuste osalise üleandmise raames saajale täielikult üle anda, täidetakse artikli 12a lõikes 1 osutatud nõue, kasutades omavahendeid või muid kõlblikke kohustusi, mis on piisavad, et

a) katta artikli 27 lõike 5 kohaselt kindlaks määratud välistatavate kohustuste summa;

b) tagada, et lõikes 2 osutatud tingimused on täidetud.

8. Kriisilahendusnõukogu otsuses kehtestada käesoleva artikli kohaselt omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue esitatakse kõnealuse otsuse põhjendused, sealhulgas käesoleva artikli lõigetes 2–7 osutatud elementide täielik hinnang, ning kriisilahendusnõukogu vaatab selle põhjendamatu viivituse läbi, et võtta arvesse võimalikke muutusi direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud nõude tasemes.

9. Käesoleva artikli lõigete 3 ja 6 kohaldamisel tõlgendatakse kapitalinõudeid vastavalt sellele, kuidas pädevad asutused kohaldavad üleminekusätteid, mis on sätestatud määruse (EL) nr 575/2013 X osa I jaotise 1., 2. ja 4. peatükis ning liikmesriikide õigusaktides, millega kasutatakse kõnealuse määrusega pädevatele asutustele antud valikuvõimalusi.

Artikkel 12e

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kindlaksmääramine globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate kriisilahendussubjektide jaoks ja kolmandate riikide globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate liidus asuvate oluliste tütarettevõtjate jaoks

1. Artikli 12a lõikes 1 osutatud nõue, mida kohaldatakse kriisilahendussubjekti suhtes, kes on globaalne süsteemselt oluline ettevõtja või sellise ettevõtja osa, koosneb järgmisest:

a) määruse (EL) nr 575/2013 artiklites 92a ja 494 osutatud nõuded ning

b) mis tahes täiendav omavahendite ja kõlblike kohustuste nõue, mille kriisilahendusnõukogu on ettevõtjale määranud vastavalt käesoleva artikli lõikele 3.

2. Artikli 12a lõikes 1 osutatud nõue kolmandate riikide globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate liidus asuvate oluliste tütarettevõtjate jaoks koosneb järgmisest:

a) määruse (EL) nr 575/2013 artiklites 92b ja 494 osutatud nõuded ning

b) mis tahes täiendav omavahendite ja kõlblike kohustuste nõue, mille kriisilahendusnõukogu on määranud konkreetselt seoses nimetatud süsteemselt olulise ettevõtjaga vastavalt käesoleva artikli lõikele 3 ning mida täidetakse omavahendite ja kohustustega, mis vastavad määruse (EL) nr 575/2013 artikli 12g ja artikli 92b lõike 2 tingimustele.

3. Kriisilahendusnõukogu kehtestab lõike 1 punktis b ja lõike 2 punktis b osutatud täiendava omavahendite ja kõlblike kohustuste nõude ainult

a) juhul, kui käesoleva artikli lõike 1 punktis a või lõike 2 punktis a osutatud nõue ei ole piisav, et täita artiklis 12d sätestatud tingimused, ning

b) määral, mil sellega tagatakse artiklis 12d sätestatud tingimuste täitmine.

4. Kriisilahendusnõukogu otsuses kehtestada käesoleva artikli lõike 1 punkti b või lõike 2 punkti b alusel täiendav omavahendite ja kõlblike kohustuste nõue esitatakse kõnealuse otsuse põhjendused, sealhulgas käesoleva artikli lõikes 3 osutatud elementide täielik hinnang, ning kriisilahendusnõukogu vaatab selle põhjendamatu viivituse läbi, et võtta arvesse võimalikke muutusi kriisilahenduse konsolideerimisgrupi või kolmanda riigi globaalse süsteemselt olulise ettevõtja liidus asuva olulise tütarettevõtja suhtes kohaldatava direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud nõude tasemes.

*Artikkel 12f***Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamine kriisilahendussubjektide suhtes**

1. Kriisilahendussubjektid täidavad artiklites 12c–12e sätestatud nõudeid kriisilahenduse konsolideerimisgrupi tasandil konsolideeritud alusel.

2. Kriisilahendusnõukogu määrab pärast konsulteerimist konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutusega, kui see asutus ei ole kriisilahendusnõukogu, ja konsolideeritud järelevalvet teostava asutusega kindlaks artikli 12a lõikes 1 osutatud nõude, mida kohaldatakse osalevas liikmesriigis asutatud kriisilahendussubjekti suhtes konsolideeritud kriisilahenduse konsolideerimisgrupi tasandil, tehes seda artiklites 12c–12e sätestatud nõuete alusel ja selle alusel, kas konsolideerimisgruppi kuuluvate kolmandates riikides asutatud tüdarettevõtjate kriisilahendus toimub kriisilahenduse kava kohaselt eraldi.

3. Artikli 3 lõike 1 punkti 24b alapunkti b kohaselt tuvastatud kriisilahenduse konsolideerimisgruppide puhul otsustab kriisilahendusnõukogu olenevalt solidaarsusmehhanismi ja eelistatud kriisilahendusstrateegia elementidest, millised kriisilahenduse konsolideerimisgruppi kuuluvad ettevõtjad peavad järgima artikli 12d lõikeid 3 ja 4 ning artikli 12e lõiget 1, tagamaks, et kriisilahenduse konsolideerimisgrupp tervikuna täidab käesoleva artikli lõigete 1 ja 2 nõudeid, ja kuidas sellised ettevõtjad peavad seda kooskõlas kriisilahenduse kavaga tegema.

*Artikkel 12g***Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamine ettevõtjate suhtes, kes ei ole ise kriisilahendussubjektid**

1. Krediidiasutused või investeerimisühingud, kes on kriisilahendussubjekti või kolmanda riigi ettevõtja tüdarettevõtjad, ent ei ole ise kriisilahendussubjektid, täidavad artiklis 12d sätestatud nõudeid individuaalselt.

Kriisilahendusnõukogu võib pärast pädevate asutustega, sealhulgas EKPga konsulteerimist otsustada kohaldada käesolevas artiklis sätestatud nõuet artikli 2 punktis b osutatud ettevõtja suhtes, kes on kriisilahendussubjekti tüdarettevõtja ja ei ole ise kriisilahendussubjekt.

Erandina käesoleva lõike esimesest lõigust täidavad liidus tegutsevad emattevõtjad, kes ei ole ise kriisilahendussubjektid, ent on kolmanda riigi ettevõtjate tüdarettevõtjad, artiklites 12d ja 12e sätestatud nõudeid konsolideeritud alusel.

Artikli 3 lõike 1 punkti 24b alapunkti b kohaselt kindlaks määratud kriisilahenduse konsolideerimisgrupi puhul täidavad need krediidiasutused, kes on keskasutusega püsivalt seotud, kuid kes ei ole ise kriisilahendussubjektid, keskasutus, kes ei ole ise kriisilahendussubjekt, ja kõik kriisilahendussubjektid, kelle suhtes ei kohaldata artikli 12f lõike 3 kohast nõuet, artikli 12d lõiget 6 individuaalselt.

Artikli 12a lõikes 1 osutatud nõue, mida kohaldatakse käesolevas lõikes osutatud ettevõtja suhtes, arvutatakse artiklis 12d sätestatud nõuete alusel.

2. Artikli 12a lõikes 1 osutatud nõue käesoleva artikli lõikes 1 osutatud ettevõtjatele täidetakse ühe või mitme järgmisega:

a) kohustused:

- i) mis on emiteeritud kriisilahendussubjekti jaoks ja mille see on ostanud, kas otse või kaudselt sama kriisilahenduse konsolideerimisgrupi ettevõtjate kaudu, kes ostsid kohustused käesoleva artikli kohaldamisalasse kuuluvalt ettevõtjalt, või mis on emiteeritud samasse kriisilahenduse konsolideerimisgruppi mitte kuuluva olemasoleva aktsionäri jaoks ja mille see on ostanud, tingimusel et allahindamise ja konverteerimise õiguse kasutamine vastavalt artiklile 21 ei mõjuta kriisilahendussubjekti kontrolli tüdarettevõtja üle;
- ii) mis vastavad määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72a osutatud kõlblikuskriteeriumidele, välja arvatud kõnealuse määruse artikli 72b lõike 2 punktide b, c, k, l ja m ning lõigete 3–5 puhul;
- iii) millest tulenevad nõuded rahuldatakse tavalises maksejõuetusmenetluses pärast kohustusi, mis ei vasta punktis i osutatud tingimusele ega ole kõlblikud omavahendite nõude täitmiseks;

- iv) mille suhtes kohaldatakse vastavalt artiklile 21 allahindamise ja konverteerimise õigust viisil, mis on kooskõlas kriisilahenduse konsolideerimisgrupi kriisilahendusstrateegiaga, eelkõige mõjutamata kriisilahendussubjekti kontrolli tütaretevõtja üle;
 - v) mille omandamist ei rahasta otse ega kaudselt käesoleva artikli kohaldamisalasse kuuluv ettevõtja;
 - vi) mida reguleerivad sätted ei osuta otse ega kaudselt sellele, et käesoleva artikli kohaldamisalasse kuuluv ettevõtja võiks kohustusi ennetähtaegselt tagasi kutsuda, lunastada, tagasi maksta või tagasi osta muul juhul kui ettevõtja maksejõuetuse või likvideerimise korral, ning ettevõtja ei osuta sellele ka ühelgi muul viisil;
 - vii) mida reguleerivate sätetega ei anta omanikule õigust kiirendada intresside või põhisumma tulevasi kavakohaseid makseid, välja arvatud käesoleva artikli kohaldamisalasse kuuluva ettevõtja maksejõuetuse või likvideerimise korral;
 - viii) millelt tehtavate intressi- või dividendimaksete suurus ei muudeta käesoleva artikli kohaldamisalasse kuuluva ettevõtja või selle emaettevõtja krediidikvaliteedi alusel;
- b) omavahendid järgmiselt:
- i) esimese taseme põhiomavahendid ja
 - ii) muud omavahendid, mis on
 - emiteeritud samasse kriisilahenduse konsolideerimisgruppi kuuluvate ettevõtjate jaoks ja mille need on olnud või
 - emiteeritud samasse kriisilahenduse konsolideerimisgruppi mitte kuuluvate ettevõtjate jaoks ja mille need on olnud, tingimusel et allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamine vastavalt artiklile 21 ei mõjuta kriisilahendussubjekti kontrolli tütaretevõtja üle.
3. Kriisilahendusnõukogu võib lubada täita artikli 12a lõikes 1 osutatud nõuet täielikult või osaliselt garantiiga, mille kriisilahendussubjekt on andnud ja mis vastab järgmistele tingimustele:
- a) nii tütaretevõtja kui ka kriisilahendussubjekt on asutatud samas osalevas liikmesriigis ning kuuluvad samasse kriisilahenduse konsolideerimisgruppi;
 - b) kriisilahendussubjekt täidab artiklis 12f osutatud nõuet;
 - c) garantii antakse vähemalt summas, mis on samaväärne nõude summaga, mis sellega asendatakse;
 - d) garantii aktiveeritakse juhul, kui tütaretevõtja ei suuda tähtajaks oma võlgasid tagasi maksta või muid kohustusi täita või tütaretevõtja suhtes on vastavalt artikli 21 lõikele 3 toimunud kindlaksmääramine, olenevalt sellest, kumb toimub varem;
 - e) garantii on tagatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/47/EÜ (*) artikli 2 lõike 1 punktis 1 määratletud finantstagatiskokkuleppe kaudu vähemalt 50 % ulatuses selle summast;
 - f) garantii tagatis vastab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 197 nõuetele ja see on pärast asjakohaselt konservatiivsete väärtuskärbete tegemist piisav, et katta tagatud summa, nagu on osutatud punktis e;
 - g) garantii tagatis on koormamata ja eelkõige ei kasutata seda muu garantii tagatisena;
 - h) tagatisel on tegelik lõpptähtaeg, mis vastab samale lõpptähtaja tingimusele, nagu on osutatud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 72c lõikes 1, ning
 - i) puuduvad õiguslikud, regulatiivsed või rakenduslikud takistused tagatise ülekandmisele kriisilahendussubjektilt asjaomasele tütaretevõtjale, sealhulgas juhul, kui kriisilahendussubjekti suhtes on võetud kriisilahenduse meede.

Esimese lõigu punkti i kohaldamisel esitab kriisilahendussubjekt kriisilahendusnõukogu nõudmisel sõltumatu kirjaliku ja põhjendatud õigusliku arvamuse või tõendab muul viisil rahuldavalt, et puuduvad õiguslikud, regulatiivsed või rakenduslikud takistused tagatise ülekandmisele kriisilahendussubjektilt asjaomasele tütaretevõtjale.

*Artikkel 12h***Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamisest loobumine ettevõtjate puhul, kes ei ole ise kriisilahendussubjektid**

1. Kriisilahendusnõukogu võib loobuda artikli 12g kohaldamisest kriisilahendussubjekti tütarettevõtja suhtes, kes on asutatud osalevas liikmesriigis, kui
 - a) tütarettevõtja ja kriisilahendussubjekt on asutatud samas osalevas liikmesriigis ning kuuluvad samasse kriisilahenduse konsolideerimisgruppi;
 - b) kriisilahendussubjekt täidab artiklis 12f osutatud nõuet;
 - c) puuduvad praegused või oodatavad olulised, praktilised või õiguslikud takistused omavahendite kiirele ülekandmisele või kohustuste tagasimaksmisele kriisilahendussubjektilt tütarettevõtjale, kelle suhtes on vastavalt artikli 21 lõikele 3 toimunud kindlaksmääramine, eelkõige juhul, kui kriisilahendussubjekti suhtes on võetud kriisilahenduse meede.
2. Kriisilahendusnõukogu võib loobuda artikli 12g kohaldamisest kriisilahendussubjekti tütarettevõtja suhtes, kes on asutatud osalevas liikmesriigis, kui
 - a) tütarettevõtja ja selle emaettevõtja on asutatud samas osalevas liikmesriigis ning kuuluvad samasse kriisilahenduse konsolideerimisgruppi;
 - b) emaettevõtja täidab artikli 12a lõikes 1 osutatud nõude konsolideeritud alusel selles osalevas liikmesriigis;
 - c) puuduvad praegused või oodatavad olulised, praktilised või õiguslikud takistused omavahendite kiirele ülekandmisele või kohustuste tagasimaksmisele emaettevõtjalt tütarettevõtjale, kelle suhtes on vastavalt artikli 21 lõikele 3 toimunud kindlaksmääramine, eelkõige juhul, kui emaettevõtja suhtes on võetud kriisilahenduse meede.

*Artikkel 12i***Erand keskasutusele ja keskasutusega püsivalt seotud krediidasutustele**

Kriisilahendusnõukogu võib osaliselt või täielikult loobuda artikli 12g kohaldamisest keskasutuse suhtes või keskasutusega püsivalt seotud krediidasutuse suhtes, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

- a) krediidasutuse ja keskasutuse üle teeb järelevalvet sama pädev asutus, nad on asutatud samas osalevas liikmesriigis ja kuuluvad samasse kriisilahenduse konsolideerimisgruppi;
- b) keskasutuse ning sellega püsivalt seotud krediidasutuste siduvad kohustused on nende solidaarvastutusel või keskasutus tagab täies ulatuses temaga püsivalt seotud krediidasutuste siduvad kohustused;
- c) keskasutuse ja kõigi sellega püsivalt seotud krediidasutuste omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet, maksevõimet ja likviidsust jälgitakse tervikuna kõnealuste krediidasutuste konsolideeritud aastaaruannete põhjal;
- d) kui keskasutusega püsivalt seotud krediidasutusele tehakse erand, on keskasutuse juhtkond volitatud andma juhtnõore püsivalt seotud krediidasutuste juhtkondadele;
- e) asjaomane kriisilahenduse konsolideerimisgrupp täidab artikli 12f lõikes 3 osutatud nõuet ning
- f) puuduvad praegused või oodatavad olulised praktilised või õiguslikud takistused kriisilahenduse korral omavahendite kiirele ülekandmisele või kohustuste tagasimaksmisele keskasutuse ja sellega püsivalt seotud krediidasutuste vahel.

*Artikkel 12j***Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude rikkumine**

1. Artiklis 12f või 12g osutatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude rikkumist käsitletakse vähemalt ühel järgmisel alusel:

- a) õigus võtta kriisilahenduskõlblikkust pärssivate asjaolude suhtes meetmeid või kõrvaldada need pärssivad asjaolud vastavalt artiklile 10;
- b) artiklis 10a osutatud õigus;
- c) direktiivi 2013/36/EL artiklis 104 osutatud meetmed;
- d) varajase sekkumise meetmed vastavalt artiklile 13;
- e) halduskaristused või muud haldusmeetmed vastavalt direktiivi 2014/59/EL artiklile 110 ja 111.

Lisaks võib kriisilahendusnõukogu või EKP kooskõlas artikliga 18 hinnata, kas krediidasutus või investeerimisühing on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks.

2. Kriisilahendusnõukogu, kriisilahendusasutused ja osalevate liikmesriikide pädevad asutused konsulteerivad omavahel lõikes 1 osutatud vastavate õiguste kasutamisel.

*Artikkel 12k***Ülemineku- ja kriisilahendusjärgne kord**

1. Erandina artikli 12a lõikest 1 määrab kriisilahendusnõukogu ja riiklik kriisilahendusasutus ettevõtjale asjakohase üleminekuperioodi, et artikli 12 lõigetes 1 ja 3 osutatud ettevõtja saaks täita vastavalt asjaoludele artiklis 12f või 12g sätestatud nõuded või artikli 12c lõike 4, 5 või 7 kohaldamisest tuleneva nõude. Ettevõtjatele kehtestatud tähtpäev artiklis 12f või 12g sätestatud nõuete või artikli 12c lõike 4, 5 või 7 kohaldamisest tulenevate nõuete täitmiseks on 1. jaanuar 2024.

Kriisilahendusnõukogu määrab vastavalt asjaoludele artiklis 12f või 12g sätestatud nõuete või artikli 12c lõike 4, 5 või 7 kohaldamisest tuleneva nõude jaoks vahesihhtaseme, mille artikli 12 lõigetes 1 ja 3 osutatud ettevõtjad peavad saavutama 1. jaanuariks 2022. Vahesihhtasemed peavad reeglina tagama omavahendite ja kõlblike kohustuste lineaarse suurenemise nõude täitmise eesmärgil.

Kriisilahendusnõukogu võib vastavalt lõikes 7 osutatud kriteeriumidele kehtestada üleminekuperioodi, mis lõpeb hiljem kui 1. jaanuaril 2024, kui see on nõuetekohaselt põhjendatud ja asjakohane, võttes arvesse

- a) ettevõtja finantsseisundi arengut;
 - b) väljavaadet, et ettevõtja on võimeline tagama mõistliku aja jooksul vastavuse artiklis 12f või 12g osutatud nõuetele või artikli 12c lõike 4, 5 või 7 kohaldamisest tulenevale nõudele, ning
 - c) seda, kas ettevõtja on võimeline asendama kohustusi, mis ei vasta enam määruse (EL) nr 575/2013 artiklites 72b ja 72c ning käesoleva määruse artiklis 12c või artikli 12g lõikes 2 sätestatud kõlblikkus- ja tähtjateeriumidele, ning kui mitte, siis kas see võimetus on spetsiifilist laadi või tingitud kogu turgu hõlmavast häirest.
2. Kriisilahendussubjektide suhtes kehtiv tähtpäev, mille saabudes peab olema täidetud artikli 12d lõikes 4 või 5 osutatud nõuete miinimumtase, on 1. jaanuar 2022.

3. Artikli 12d lõigetes 4 ja 5 osutatud nõude miinimumtaset ei kohaldata kahe aasta jooksul pärast kuupäeva, mil:

- a) kriisilahendusnõukogu või riiklik kriisilahendusasutus rakendab kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit;
- b) kriisilahendussubjekt kehtestab artikli 18 lõike 1 punktis b osutatud alternatiivsed erasektori meetmed, millega kapitaliinstrumendid ja teised kohustused on alla hinnatud või konverteeritud esimese taseme instrumentideks või mil kriisilahendussubjekt suhtes on artikli 21 kohaselt kohaldatud allahindamise või konverteerimise õigust, et rekaptaliseerida kriisilahendussubjekti ilma kriisilahenduse vahendite rakendamiseta.

4. Artikli 12c lõigetes 4 ja 7 osutatud nõudeid, samuti vastavalt artikli 12d lõigetes 4 ja 5 osutatud nõudeid, kui need on kohaldatavad, ei kohaldata kolme aasta jooksul pärast kuupäeva, mil kriisilahendussubjekt või konsolideerimisgrupp, kuhu kriisilahendussubjekt kuulub, määratletakse globaalse süsteemselt olulise ettevõtjana, või kui kriisilahendussubjekt jõuab artikli 12d lõikes 4 või 5 osutatud olukorda.

5. Erandina artikli 12a lõikest 1 määravad kriisilahendusnõukogu ja riiklikud kriisilahendusasutused ettevõtjale, kelle suhtes on kohaldatud kriisilahenduse vahendeid või asjakohaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise või artiklis 21 osutatud konverteerimise õigust, asjakohase üleminekuperioodi, et ettevõtja saaks täita vastavalt asjaoludele artiklis 12f või 12g sätestatud nõuded või artikli 12c lõike 4, 5 või 7 kohaldamisest tuleneva nõude.

6. Lõigete 1–5 kohaldamisel teatavad kriisilahendusnõukogu ja riiklikud kriisilahendusasutused ettevõtjale kavandatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude iga 12-kuulise perioodi kohta üleminekuperioodi jooksul, et hõlbustada selle kahjumikatmis- ja rekapitalizeerimisvõime järkjärgulist kasvatamist lõpliku tasemeni. Üleminekuperioodi lõpus peab omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue olema võrdne vastavalt vajadusele kas artikli 12c lõike 4, 5 või 7, artikli 12d lõike 4 või 5, artikli 12f või artikli 12g kohaselt määratud summaga.

7. Üleminekuperioodide kindlaksmääramisel võtab kriisilahendusnõukogu arvesse

- a) hoiuste suurt osakaalu ja võlainstrumentide puudumist rahastamismudelis;
- b) kõlblike kohustuste puhul juurdepääsu kapitaliturgudele;
- c) ulatust, milles kriisilahendussubjekt tugineb esimese taseme põhiomavahenditele, et täita artiklis 12f osutatud nõuet.

8. Kui lõikes 1 ei ole sätestatud teisiti, ei tehta kriisilahendusnõukogule takistusi, et hiljem läbi vaadata kas üleminekuperiood või mis tahes kavandatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue, millest on teatatud lõike 6 alusel.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuni 2002. aasta direktiiv 2002/47/EÜ finantstagatiskokkulepete kohta (EÜT L 168, 27.6.2002, lk 43).“

7) Artiklit 16 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kriisilahendusnõukogu võtab artikli 2 punktis b osutatud emaaetevõtja suhtes kriisilahenduse meetme, kui artikli 18 lõikes 1 sätestatud eeltingimused on täidetud.“;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Olenemata asjaolust, et emaaetevõtja ei vasta artikli 18 lõikes 1 sätestatud eeltingimustele, võib kriisilahendusnõukogu otsustada võtta kriisilahenduse meetme selle emaaetevõtja suhtes, kui ta on kriisilahendussubjekt ja üks või mitu tema tütareetevõtjat, mis on krediidasutused või investeerimisühingud, kuid mis ise ei ole kriisilahendussubjektid, vastavad artikli 18 lõikes 1 sätestatud eeltingimustele ning nende tütareetevõtjate vara ja kohustused on sellised, et nende maksejõuetus ohustab krediidasutust või investeerimisühingut või konsolideerimisgrupp kui tervikut, ning kriisilahenduse meetme võtmine selle emaaetevõtja suhtes on vajalik kas tütareetevõtjate (mis on krediidasutused või investeerimisühingud) või asjaomase kriisilahenduse konsolideerimisgruppi kui terviku kriisilahenduseks.“

8) Artiklit 18 muudetakse järgmiselt:

a) lõikes 1 asendatakse punkt b järgmisega:

„b) võttes arvesse ajastust ja muid asjakohaseid asjaolusid, puudub põhjendatud väljavaade, et mõni ettevõtja suhtes võetav alternatiivne erasektoripoolne meede, sealhulgas krediidasutuste või investeerimisühingute kaitseskeemi meetmed, või järelevalvemeede, sealhulgas varase sekkumise meetmed või asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamine või konverteerimine kooskõlas artikli 21 lõikega 1, aitaks ettevõtja maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida;“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„1a. Kriisilahendusnõukogu võib võtta kooskõlas lõikega 1 vastu kriisilahenduskeemi keskasutuse ja kõigi sellega püsivalt seotud krediidasutuste jaoks, kes kuuluvad samasse kriisilahenduse konsolideerimisgruppi, kui asjaomane grupp tervikuna vastab lõike 1 esimeses lõigus sätestatud eeltingimustele.“

9) Artiklit 20 muudetakse järgmiselt:

- a) lõikes 1 asendatakse sõna „kapitaliinstrumentide“ sõnadega „vastavalt artiklile 21 kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste“;
- b) lõiget 5 muudetakse järgmiselt:
 - i) punktis a asendatakse sõna „kapitaliinstrumentide“ sõnadega „vastavalt artiklile 21 kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste“;
 - ii) punktid c ja d asendatakse järgmisega:
 - „c) saada teavet selleks, et teha otsus omandiõiguse instrumentide tühistamise või nende väärtuse alandamise ulatuse kohta ning asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise ulatuse kohta, kui kasutatakse asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise õigust vastavalt artikli 21 lõikele 7;
 - d) saada teavet selleks, et teha otsus kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise ulatuse kohta, kui rakendatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit“;
 - iii) punktis g asendatakse sõnad „asjaomaste kapitaliinstrumentide“ sõnadega „vastavalt artiklile 21 kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste“;
- c) lõigetes 6, 13 ja 15 asendatakse sõnad „asjaomaste kapitaliinstrumentide“ või „kapitaliinstrumentide“ sõnadega „vastavalt artiklile 21 kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste“.

10) Artiklit 21 muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„Kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamine ja konverteerimine“;

- b) lõike 1 sissejuhatavas osas ja lõike 1 punktis b asendatakse sõnad „kapitaliinstrumentide“ sõnadega „kapitaliinstrumentide ja lõikes 7a osutatud kõlblike kohustuste“;
- c) lõike 3 punktis b asendatakse sõna „kapitaliinstrumentide“ sõnadega „kapitaliinstrumentide ja lõikes 7a osutatud kõlblike kohustuste“;
- d) lõige 7 asendatakse järgmisega:

„7. Kui üks või mitu lõikes 1 osutatud tingimust on täidetud, otsustab kriisilahendusnõukogu artiklis 18 sätestatud menetluse kohaselt, kas asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise õigust kasutatakse eraldi või kooskõlas artikli 18 kohase menetlusega koos mõne kriisilahenduse meetmega.

Kui kriisilahendussubjekt on asjaomased kapitaliinstrumentid ja kõblilikud kohustused ostnud kaudselt sama kriisilahenduse konsolideerimisgrupi teiste ettevõtjate kaudu, kasutatakse asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise õigust koos sama õiguse kasutamisega asjaomase ettevõtja emaettevõtja tasandil või muude emaettevõtjate tasandil, kes ei ole kriisilahendussubjektid, nii et kahjum kantakse tegelikult üle kriisilahendussubjektile ja kriisilahendussubjekt rekapiitalseerib asjaomase ettevõtja.

Pärast asjaomaste kapitaliinstrumentide või kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist viiakse võetavast kriisilahenduse meetmest sõltumata läbi artikli 20 lõikes 16 osutatud väärtuse hindamine ja kohaldatakse artikli 76 lõike 1 punkti e.“;

e) lisatakse järgmised lõiked:

„7a. Kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise õigust võib kasutada sõltumata kriisilahenduse meetmest üksnes seoses kõlblike kohustustega, mis vastavad käesoleva määruse artikli 12g lõike 2 punktis a osutatud tingimustele, välja arvatud kohustuste järelejäanud tähtajaga seotud tingimus, mis on sätestatud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 72c lõikes 1.

Kui seda õigust kasutatakse, toimub allahindamine või konverteerimine kooskõlas artikli 15 lõike 1 punktis g osutatud põhimõttega.

7b. Kui kriisilahenduse meede võetakse seoses kriisilahendussubjektiga või erandjuhtudel kriisilahenduse kavast kõrvale kaldudes seoses ettevõtjaga, kes ei ole kriisilahendussubjekt, võetakse sellise ettevõtja tasandil kooskõlas artikli 21 lõikega 10 vähendatud, alla hinnatud või konverteeritud summat arvesse artikli 27 lõike 7 punktis a sätestatud künniste puhul, mida kohaldatakse asjaomase ettevõtja suhtes.;

f) lõike 8 teises lõigus asendatakse sõnad „kapitaliinstrumentide“ sõnadega „kapitaliinstrumentide ja lõikes 7a osutatud kõlblike kohustuste“;

g) lõikesse 10 lisatakse järgmine punkt:

„d) lõikes 7a osutatud kõlblike kohustuste põhisumma hinnatakse alla või konverteeritakse esimese taseme põhiomavahendite instrumentideks või tehakse mõlemat vajalikus ulatuses, et saavutada artiklis 14 sätestatud kriisilahenduse eesmärgid, või kuni asjaomaste kõlblike kohustuste ammendumiseni, olenevalt sellest, kumma puhul on väärtus väiksem.“

11) Artiklit 27 muudetakse järgmiselt:

a) lõikes 1 asendatakse sõnad „kõlblike kohustusi“ sõnadega „teisendatavaid kohustusi“;

b) lõiget 3 muudetakse järgmiselt:

i) punkt f asendatakse järgmisega:

„f) kohustused vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 98/26/EÜ (*) määratud süsteemide või süsteemi korraldajate või nendes osalejate ees, mis tulenevad sellises süsteemis osalemisest, või määruse (EL) nr 648/2012 artikli 14 kohase liidu tegevusloaga kesksete vastaspoolte ees ja kolmandate riikide kesksete vastaspoolte ees, keda Euroopa Kindlustusjärelevalve sama määruse artikli 25 kohaselt tunnustab, ja mille tähtjani on jäänud vähem kui seitse päeva;

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 1998. aasta direktiiv 98/26/EÜ arvelduse lõplikkuse kohta makse- ja väärtapaberiarveldussüsteemides (EÜT L 166, 11.6.1998, lk 45).“;

ii) lisatakse järgmine punkt:

„h) direktiivi 2014/59/EL artikli 1 lõike 1 punktis a, b, c või d osutatud kohustused ettevõtjate ees, kes on osa samast kriisilahenduse konsolideerimisgrupist, kuid ei ole ise kriisilahendussubjektid, olenemata nende lõpptähtjast, välja arvatud juhul, kui nendest kohustustest tulenevad nõuded rahuldatakse pärast tavalistest tagamata kohustustest tulenevaid nõudeid vastavalt osaleva liikmesriigi õigusele, millega reguleeritakse 28. detsembril 2020 kohalduvat tavalist maksejõuetusmenetlust; erandi kohaldamise korral hindab kriisilahendusnõukogu, kas artikli 12g lõikele 2 vastavate kirjete summa on eelistatud kriisilahendusstrateegia rakendamise toetamiseks piisav.“;

c) lõikes 4 asendatakse sõnad „kohustusi, mille puhul saab rakendada nõudeõiguste ja kohustuste teisendamise vahendit“ sõnadega „teisendatavaid kohustusi“;

d) lõike 5 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Kriisilahendusnõukogu hindab hoolikalt, kas krediidasutuste, investeerimisühingute või ettevõtjate ees, kes on osa samast kriisilahenduse konsolideerimisgrupist, kuid ei ole ise kriisilahendussubjektid, olevad kohustused, mis ei ole välistatud allahindamise või konverteerimise õiguse kohaldamisest lõike 3 punkti h alusel, tuleks välistada osaliselt või täielikult nende õiguste kohaldamisest esimese lõigu punktide a–d alusel, et tagada kriisilahendusstrateegia tulemuslik rakendamine.“

Kui käesoleva lõike alusel otsustatakse allahindamine või teisendamine mõne teisendatava kohustuse või teisendatavate kohustuste klassi puhul välistada või osaliselt välistada, võib muude teisendatavate kohustuste suhtes kohaldatava allahindamise või konverteerimise määra tõsta, võtmaks arvesse välistatud kohustusi, tingimusel et muude teisendatavate kohustuste suhtes kohaldatava allahindamise ja konverteerimise määra on kooskõlas artikli 15 lõike 1 punktis g sätestatud põhimõttega.;

e) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Kui teisendatav kohustus või teisendatavate kohustuste klass välistatakse lõike 5 alusel osaliselt või tervikuna ning kahjum, mida nende kohustustega oleks kaetud, ei ole täielikult üle antud teistele võlausaldajatele, võib fond anda kriisilahendusmenetluses olevale krediitiasutusele või investeerimisühingule rahalisi vahendeid ühe või mõlema järgmise tegemiseks:

a) katta kahjum, mida ei ole kaetud teisendatavate kohustustega, ning taastada kriisilahendusmenetluses oleva krediitiasutuse või investeerimisühingu vara netoväärtus nullini vastavalt lõike 13 punktile a;

b) omandada omandiõiguse instrumente või kapitaliinstrumente kriisilahendusmenetluses olevas krediitiasutuses või investeerimisühingus, et see rekapitalizeerida vastavalt lõike 13 punktile b.“;

f) lõike 7 punktis a asendatakse sõnad „kõlblike kohustuste“ sõnadega „teisendatavate kohustuste“;

g) lõikes 13 asendatakse sõnad „kõlblikud kohustused“ asjaomases käändes sõnadega „teisendatavad kohustused“ asjaomases käändes.“

12) Artikli 31 lõikes 2 asendatakse tekst „artikli 45 lõigetes 9–13“ tekstiga „artiklis 45h“.

13) Artikli 32 lõikes 1 asendatakse tekst „12“ tekstiga „12–12k“.

Artikkel 2

Jõustumine

1. Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.
2. Käesolevat määrust kohaldatakse alates 28. detsembrist 2020.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 20. mai 2019

Euroopa Parlamendi nimel
president
A. TAJANI

Nõukogu nimel
eesistuja
G. CIAMBA